75STE JAARGANG No. 9958 VRIJDAG 31 OKTOBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24199

Aan de vooravond van de CONFERENTIE te GENEVE

Geneve. — Vooraanstaande leden van de delegaties van Engeland, Amerika en de Sowjet-Unie hebben gisteren in Geneve, aan de vooravond van de conferentie over het staken van kernwapenproeven, vergaderd.

Zij zouden hoofdzakelijk procedurekwesties besproken hebben. De vergadering werd bijgewoond door de adviseur van secretaris generaal Hammarskjoeld van de V.N. voor ontwapeningszaken, de Indiër Naranan.

Het eerste half uur van de conferentie, die waarschijnlijk heden zal beginnen, waarin een speciale boodschap van Hammarskjoeld zal worden voorgelezen, zal openbaar zijn. Daarna wordt achter gesloten deuren geconfereerd.

De conferentie, die tot na Kerstmis zou kunnen voortduren, zal het lijvige rapport van geleerden uit Oost en West te behandelen krijgen, die in Juli en augustus in Geneve bijeen zijn geweest en tot de conclusie kwamen, dat het in het algemeen mogelijk is toezicht uit te oefenen op de naleving van een verbod op kernwapenproeven.

Zij bevalen de oprichting aan van een internationale controleorganisatie voor toezicht en inspectie.

1. De ligging van de 170-180 controleposten op de grond die door de geleerden zijn voorgesteld.

2. De nationaliteit van de geleerden en ander personeel die de posten moeten bezetten.

De Sowjet Unie heeft gisteravond opnieuw verklaard dat de ministers van buitenlandse zaken van de drie atoomlanden aanwezig dienen te zijn op de Geneefse conferentie over het staken van de kernproeven.

In een nota aan Amerika en Engeland zei de Russische regering, dat de aanwezigheid van de ministers ongetwijfeld gunstig zou zijn voor het spoedig bereiken van overeenstemming.

Tevoren had Rusland in een door Tass uitgezonden verklaring opnieuw het Amerikaans-Britse voorstel tot staking van de proeven gedurende een jaar van de hand gewezen. De Russische vertegenwoordigers in Geneve zouden een onmiddellijke stopzetting van de proeven voor altijd eisen, aldus de verklaring.

In de Ver. Naties hebben de Russen gisteravond een door India en Zuidslavië voorgesteld compromis verworpen, inhoudend, dat de assemblee een onmiddellijke beëindiging van de proeven zou vragen en er bij de drie atoomlanden op zou aandringen een stelsel van contrôle uit te werken.

Nieuwe Russische kernproef

Washington. — De Amerikaanse commissie voor atoomenergie heeft bekendgemaakt, opnieuw een proefontploffing van een Russisch kernwapen te hebben vastgesteld. Dit is de 14e sedert 30 september, toen de Russen men hun nieuwe reeks proeven begonnen. Het was een betrekkelijk krachtige ontploffing geweest. De proef werd evenals de vorige ten Noorden van de Poolcirkel genomen.

De Conferentie te WARSCHAU

Warschau. — Ambassadeur Wang Ping Nan van communistische China en ambassadeur Jocob Beam van de Ver. Staten hebben te Warschau hun gesprek over de crisis in de straat van Formosa gehad. Het overleg zal zeven november worden voortgezet.

Paus Johannes XXIII in Februari naar LOURDES?

Rome. — Paus Johannes de drieen-twintigste zou van plan zijn in februari aanstaande naar Lourdes te gaan voor de sluiting van het „eeuwfeest der verschijningen en ook een bezoek aan Venetie te brengen waar hij Patriarch was. Dit heeft Mgr. Olivotti, die woensdag de Paus in het Vaticaan een bezoek bracht, medegedeeld.

Wijlen Pius de twaalfde is als Paus nooit verder weggegaan van het Vaticaan dan het zomerverblijf te Castel Gandolfo.

De plechtigheden van de Pauskroning op dinsdag beginnen te half negen des ochtends (Ned. tijd) aldus heeft de prefect van de Apostolische ceremonien, Mgr. Dante, meegedeeld. Men verwacht dat ze ruim vier uren zullen duren.

Volgens inlichtingen van Vaticaanse zijde zal Paus Johannes evenals zijn voorgangers in de Loggia van de Sint Pietersbasiliek, ten aanschouwde van de menigte op het plein, de Tiara opgezet krijgen en wel door kardinaal Canali.

De particuliere secretaris van de Paus heeft naderhand de mededeling, dat de Paus van plan zou zijn naar Lourdes te gaan, tegengesproken.

Alle Nederlandse ondernemingen in INDONESIE genationaliseerd

Djakarta. — Het Indonesische gouvernement heeft besloten tot nationalisatie van alle Nederlandse ondernemingen in Indonesië, zo is medegedeeld door het persbureau Antara.

Dit besluit is genomen tijdens een vanmorgen gehouden bijeenkomst van de Raad van Ministers.

Het besluit zal dienen te worden goedgekeurd door het parlement en aan de orde worden gesteld in de komende, vierde, zitting dit jaar.



Z.H. PAUS JOHANNES XXIII

Bisschop van PRATO vrijgesproken

Rome. — De bisschop van Prato is door het Italiaanse Hof van Appel in Florence vrijgesproken van de aanklacht wegens laster. Het hof verklaarde, na drie uren beraadslaging, dat de bisschop, mgr. Fiordelli, geen misdaad volgens de Italiaanse wet pleegde, toen hij publiekelijk een katholiek gedoopt echtpaar dat slechts voor de wet trouwde, brandmerkte als „in concubinaat en zonde levende". Het hof sprak dienovereenkomstig ook pater Danilo Ajazzi, die de veroordeling van de bisschop van de kansel en in het parochie-orgaan bekend maakte, vrij.

Het Hof veroordeelde de kruidenier Mauro Bellandi, zijn echtgenote Loriana en zijn moeder Felicina, die gezamenlijk de aanklacht tegen mgr. Fiordelli hadden ingediend, tot betaling van de kosten van het geding, zowel het eerste geding als dat voor het Hof van appel. De rechtbank in Florence had op 1 maart j.l. mgr. Fiordelli veroordeeld wegens laster tot betaling van een voorwaardelijke boete van 404.000 lire en de kosten van het geding ten bedrage van 420.000 lire (1.500 gulden).

BOURGUIBA over het voorstel van de Gaulle

Tunis. — President Bourguiba van Tunesie heeft donderdag in zijn wekelijkse verklaring gezegd, dat de verwerping van het geheel van de voorstellen van de Franse minister-president, generaal De Gaulle, door de Algerijnse opstandelingenregering betreurenswaardig is.

De Gaulle is de enige, die een eind kan maken aan de huidige toestand in Algerie, aldus Bourguiba.

TSJIANG KAI TSJEK viert vandag zijn verjaardag

Taipeh. — Maarschalk Tsjang Kai Tsjek viert vandaag zijn verjaardag. Ter gelegenheid daarvan heeft de vice-president van de republiek, tevens de eerste-minister, generaal Cheng Cheng, een redevoering gehouden waarin hij heeft gezegd er van overtuigd te zijn dat de communisten de kusteilanden willen bezetten als inleiding tot een grote aanval òm Formosa zelf alsmede de pescadoren te veroveren.

Wij moeten ons zo zeide de generaal — prepareren op moeilijkheden in de toekomst. Hun tweede doel is de Amerikanen buiten de pacific te jagen — zo meent generaal Cheng Cheng.

—:—

Bonn. — De Bremense senaatsvoorzitter, Kaisen, is gekozen tot voorzitter van de Westduitse bondsraad, in welke funktie hij burgemeester Brandt van Berlijn opvolgt.

Zwaar kernwapen in NEVADA tot ontploffing gebracht

Radio - aktieve neerslag in Los Angeles geconstateerd

Nevada. — De V. S. hebben gisteren een ondergrondse ontploffing teweeggebracht met een kernwapen, dat even krachtig was als de atoombom, die in 1945 boven Hirosjima ontplofte. Het was het zwaarste wapen dat in de Ver. Staten ondergronds tot ontploffing werd gebracht.

Er ontstond een zuil van modder en stenen van driehonderd meter hoogte. De waarnemers die op zeven kilometer afstand stonden, voelden de aarde trillen.

Radio-aktieve neerslag in Los Angeles.

In Los Angeles is Radio-aktieve neerslag geconstateerd als gevolg van de kernproeven in Nevada. Burgemeester Norris Poulson heeft bij de commissie vóor atoomenergie geprotesteerd. Hij zegt dat het toelaatbare minimum met honderd procent is overschreden.

Kort na de mededeling van de burgemeester sloot men overal in de stad de ramen. De autoriteiten werden overstroomd met telefoontjes.

Het proefterrein van Nevada ligt 400 km van Los Angeles.

De gezondheidsdienst van de stad heeft medegedeeld, dat er geen reden tot ongrustheid is. Stralingsdeskundigen hebben te kennen gegeven dat er geen gevaar bestaat en dat de neerslag spoedig zal verslaan.

Revolutionaire elementen in CUBA dreigen met aanslagen op verkiezingsdag

Havanna. — Velen zijn huiverig hun stem uit te brengen bij de algemene verkiezingen die over enkele dagen worden gehouden. Revolutionaire elementen hebben namelijk krasse dreigementen geuit.

Zij willen alle kandidaten vermoorden, Havana met tien vliegtuigen bombarderen op de verkiezingsdag, de openbare nutsbedrijven stilleggen en aanslagen op stembureau's plegen.

FANTAST gaf zich uit voor DOMINEE

Den Haag. — Een 19-jarige Haagse jongeman van zeer behoorlijke familie vertoefde voor het eerst eens in het dorp Moerkapelle nabij Gouda, waar hij gewapend met foto toestel enige opnamen maakte.

Het nieuw gerestaureerde hervormde kerkje trok zijn aandacht en toen een toevallig aanwezige ouderling van deze kerk hem toestond ook enige interieuropnamen te maken vertelde de jongeman, dat hij dit deed voor een bekend weekblad en tevens dat hij theologisch kandidaat was. Hij vertelde zeer binnenkort in Ermelo-Veldwijk te zullen worden bevestigd als predikant. Voorts vertelde hij momenteel in Barneveld te wonen en 23 jaar oud te zijn. De wat goedgelovige ouderling geloofde dit alles en onthulde hem, dat hij belast was met vervulling van spreekbeurten in de zondagdiensten, wat vaak moeilijkheden opleverde met ziekteverlof der huidige predikant. De jongeman voelde met de ouderling mee en toonde begrip hiervoor. Hij stelde de ouderling voor enige malen als voorganger in de zondagdienst enige predikbeurten te verzorgen, waarop de ouderling inging. De afgesproken zondag brak aan en de jongeman besteeg de kansel op zondag 14 september. De kerk was vol. Vele kerkgangers waren na afloop der dienst niet enthousiast en vonden de preek wat te fel. Ten huize van één der ouderlingen, waar de jonge man na afloop der kerkdienst koffie dronk, was men wel enthousiast. Op verzoek der kerkeraad vervulde de fantastische „dominee" nogmaals de kerkpredikbeurten van 28 september en 5 oktober. Toevallig kwam een der kerkeraadsleden in kontakt met een echte predikant waarvan de jonge leugenaar de naam had genoemd als bevriende relatie.

Deze predikant was zeer verbaasd een en ander te vernemen en beweerde de jonge herder geheel niet te kennen. Eerst een voorzichtige informatie en toen kwam de zaak aan het rollen en ging de Rijkspolitie zich er ook mee bemoeien. De zaak kwam uit en het bleek, dat de jongeman op de kansel zich bediende van preken welke door een bekend en gunstig gevestigd predikant waren gemaakt en voor een goed doel te koop waren gesteld. Hiervan zich op goede manier hanterend, had de jonge man de Hervormde gemeente te Moerkapelle dus bij de neus genomen en zich als predikant uitgegeven. **Het politie onderzoek wees uit,** dat de jongeman behept is met een gevaarlijke fantasie en als leerling-verpleger in een inrichting was ontslagen, omdat hij de patiënten daar ook had wijsgemaakt, predikant te zijn en wel wilde preken in de inrichting. Zijn ziekelijke fantasie liet hem nooit los en zonder betrekking zijnde heeft hij deze „Köpenickade" in elkaar gezet en de Kerkeraad van de Hervormde kerk in Moerkapelle in een bespottelijk daglicht geplaatst. Zijn schoolopleiding ging niet verder dan de lagere school en de rest fantaseerde hij er maar op los, waardoor zijn familie vaak in pijnlijke verlegenheid geraakte.

De redding van de mijnwerkers te Springhill

Springhill. — „Wonder" was het woord dat als kop boven het bericht over het redden van de twaalf mijnwerkers in Springhill — Canada — in vrijwel alle kranten stond.

Meer dan 152 uren hebben de mannen als gevolg van een aardverschuiving onder de grond gezeten. Het merkwaardigste is dat de mannen allen in een redelijk goede conditie bleken.

Men doet koortsachtige pogingen om ook de andere 55 nog ingesloten mijnwerkers te bereiken. Men heeft reeds geconstateerd dat er zich nog verschillende luchtzakken in de ingestorte gedeelten van de mijn bevinden. Dit geeft nog meer hoop dat men de mannen nog levend zal aantreffen. Besloten is door de reddingsploegen dat zij hun arbeid niet eerder zullen staken dan dat alle mannen, dóod of levend, zijn gevonden.

De reddingsbrigades zijn thans bezig door te breken maar andere gangen in de hoop ook daar nog overlevenden aan te treffen. Men heeft met zeer grote moeilijkheden te kampen. Mechanische hulpmiddelen zijn niet te gebruiken wegens brandgevaar.

Paus Johannes XXIII heeft ruim 5000 dollar geschonken aan de door de mijnramp getroffen gezinnen te Springhill.

Ons blad zal morgen wegens de feestdag van Allerheiligen niet verschijnen.

GEZIEN door een Antilliaan

Wij kunnen niet zeggen dat de stemming in de Staten er beter op wordt.

Vroeger-en nu spreken wij als senior member-een jaar of acht geleden, bestond er een zekere hartelijkheid, gemoedelijkheid en vertrouwelijkheid tussen de leden onderling.

Men kon elkaar binnen het forum en voor de publieke tribune flink de waarheid of de vermeende waarheid zeggen, doch bleef, behoudens enkele uitzonderingen, steeds op het onpersoonlijk niveau. Na de zitting waren alle fricties graag weer vergeten.

In het algemeen kon men zeggen dat de verhouding een prettig karakter had. In zekere zin gold dit zelfs tot voor kort.

Een jammerlijke tendenz wijst echter erop dat de toestand zich gaat verscherpen, ten nadele van de goede zaak.

Men heeft dit reeds kunnen merken tijdens de jongste vergadering. Debatten over beleid en procedure, in het openbaar gevoerd, doen de naam noch de prestige van de Staten goed.

Naast deze inleidende problemen raakte men spoedig midden in de cause célèbre, van de avond, het ontwerp tot invoering van het Nederlands als voertaal op de Bovenwinden.

In het kort komt het ontwerp hierop neer dat men op St. Maarten, Saba en St. Eustatius het Nederlands in plaats van het Engels wil introduceren als voertaal.

De motieven waren als volgt gesplitst: nationale, economische en onderwijstechnische.

Aangevoerd werd dat „een deel „der Nederlanden, na drie eeuwen „nog niet in staat is zich van de na„tionale taal te bedienen-dat Neder„land volledig in staat geweest zijn„de ons zijn taal te brengen, toch „in dezen sterk nalatig is gebleken „en het goede beleid der Engelsen „en Fransen in het uitdragen van „hun talen niet heeft gevolgd".

Terecht merkten de Staten hierop „het feit, dat de koloniale heerser „destijds de bevolking de vrijheid „heeft gelaten zijn eigen, geadop„teerde taal te blijven gebruiken, „moet als een zeer liberale politiek „worden gezien".

Het economisch motief van de initiatiefnemer is dat men met Nederlands op de Benedenwinden meer kans heeft werk te krijgen, dat vroeger weliswaar men veel naar het buitenland ging, doch dat in de toekomst men zich meer gaat richten binnen de Antillen.

Terecht wezen ook hier de Staten op het feit dat de grote maatschappijen nog steeds goed engels sprekenden van elders moeten laten komen en dat men met engels nog steeds een zeer grote kans heeft op werk.

Tenslotte het onderwijsmotief.

Dit zou gebaseerd zijn op de aansluiting aan het onderwijs op Curacao, Aruba en Nederland. In dit verband hebben enkele leden ter plaatse een onderzoek ingesteld. Dit onderzoek onder degenen die geacht kunnen worden van het onderwijs bij uitstek op de hoogte te zijn, nl. het onderwijzend personeel zelf, voorts onder enkele vooraanstaande burgers met jarenlange ervaring op de Bovenwinden, Benedenwinden en in het buitenland, heeft uitgewezen „dat „over het algemeen men niet „zonder meer voor het gebruik van „het nederlands als voertaal door de „gehele school waren." Deze deskundigen waren ook van mening dat van het een en ander in de praktijk NIETS terecht zou komen.

Ofschoon de argumenten contra goed gedocumenteerd waren en er geen overtuigende weerlegging daarvan heeft plaats gehad, integendeel er is niets weerlegd, werd het ontwerp, zoals in de loop der verwachtingen lag, aangenomen.

Over het persoonlijk vlak, waarin het openbaar debat zich bewoog (staatsvijand no. 1, de Bovenwindse Mussert, plagiaatpleger e.d.) kunnen wij beter zwijgen.

Het was geen hartverheffend schouwspel.

De resterende onderwerpen brachten weinig interessants. De zorg voor de lokale luchtbeveiliging (een cirkel van vijf KM) werd overgedragen aan het eilandgebied. Dit om tegemoet tekomen aan de rechtmatige verlangens der bestuurscolleges, die niet bereid waren de kosten te dragen zonder medezeggingschap te bezitten. Het personeel blijft echter in 'slandsdienst, daar zij ook voor de internationale beveiliging moeten zorgen, voorzover dit aan de Antillen bij overeenkomst is toevertrouwd.

Opmerkelijk was bij de behandeling vaststelling minimumgelden loodswezen, de goed voorbereide rede door het lid Romer, over de historie van onze zeehavens. 't Was deze keer een genoegen ernaar te luisteren. Daaruit bleek o.m. dat men reeds onder de koloniale periode in zekere zin een vooruitstrevende welvaartspolitiek voerde.

Wij kunnen deze voordracht aan eenieder ter lezing aanbevelen. Het doel van het ontwerp zelf „schadelijke concurrentie voorkomen tussen Aruba en Curacao" vloeit voort uit de Eilandenregeling. Wij voor ons hadden liever gewild dat dit in positieve zin was gesteld nl. „het bevorderen van een gezonde ontwikkeling van de havens van Aruba en Curacao".





Minister-president E. Jonckheer in de Surinaamse ministerraad. V.l.n.r. mr dr Pos, Morpurgo dr Van Philips, Shrimisier, Ensberg, Jonckheer, mr Emanuels, mr Debrot, dr Rambaram Mesħre, De Miranda, dr Sedney, dr ir Essed en sekretaris mr Chin-Ten-Fung.

Zelfs de dorpspastoor werd ondervraagd

Een der inwoners van de Gaulles woonplaats stemde tegen de grondwet

Amsterdam. — Wij lazen in het Algemeen Handelsblad:

De inwoners van het dorpje Colombey-les-deux-Eglises, de woonplaats van premier De Gaulle, zien zich sedert 28 september, de dag van het referendum, geplaatst voor een raadsel: van de 196 stemgerechtigden heeft een van De Gaulles dorpsgenoten „neen" gestemd.

De premier zelf heeft uitdrukkelijk verklaard ja te hebben gestemd; ook zijn vrouw en zijn personeel hebben zich toen voor de heer deshuizes uitgesproken. Dezer dagen meldde de Britse Evening News, dat de chefkok van de premier neen had gestemd. De man wilde liever dat zijn werkgever niet gekozen zou worden, opdat hij niet met de huishoudelijke staf naar Parijs zou behoeven te verhuizen. Maar de Evening News heeft zich vergist. De Gaulle heeft geen chefkok. Er zijn alleen twee vrouwen, die zijn eten klaarmaken. Deze dames zijn — en dat kan iedereen in het dorp onderschrijven — zeer op De Gaulle gesteld en zouden het niet in haar hoofd halen neen te stemmen. De chauffeur van de premier zegt, dat de neenstemmer waarschijnlijk geen intellectueel was, want — zo zei hij — het stembriefje en de enveloppe waren erg gekreukeld. Er zijn geruchten in Colombey geweest, dat een boerenknecht de schuldige zou zijn geweest. Hij was dronken tijdens de stemming — zo heette het — en zou zich hebben vergist. Maar een recent onderzoek van een journalist heeft aan het licht gebracht, dat de man in een ander dorp stemde. Desgevraagd zei de burgemeester van deze kwestie, dat hij geen idee had, wie neen gestemd kan hebben, maar dat hij het resultaat 195 tegen een toch wel gunstig voor De Gaulle vond. Iemand is daarop naar de dorpspastoor gegaan om te vragen of hij soms tegen had gestemd. Maar de pastoor zei slechts, dat De Gaulle een „goede parochiaan" was.

De enige mogelijkheid, die er over blijft volgens de dorpsbewoners is dat iemand zich heeft vergist en inplaats van een „a-briefje" een „neenbriefje" in de bus heeft gestopt. En dat is aannemelijk, gezien de spreekwoordelijke oprechtheid van de Colombey-anen.

Veluco Conserven van Vreugdenhil

Willemstad. — Van de firma Vreugdenhil ontvingen wij in dank enige blikken vruchten- en groentenconserven van de conservenfabriek „Veluco", gevestigd te Utrecht.

Deze conserven zijn van de nieuwe oogst 1958.

De etiketten munten uit door de fraaie afwerking, hetgeen de verkoop van deze blikken ongetwijfeld zeer bevorderd.

Mede door de prima kwaliteit en de goedkope verkoopsprijzen kunnen wij dit merk met een gerust hart aan eenieder aanbevelen.

GESLAAGD

Willemstad. — Jaimé Jansen, legde dezer dagen te Rotterdam het hoofdakte examen met goed gevolg af en niet het BLO-examen zoals wij eerder abusievelijk vermeldden.

Telexschaakwedstrijd tussen Shell-teams van Ned. Antillen en Amsterdam

Willemstad. — Op zondag 22 november zal in de direktie vergaderzaal van het CPIM-hoofdkantoor een telexschaakwedstrijd worden gehouden tussen een Shell-team van de Nederlandse Antillen, bestaande uit spelers van de CPIM, CSM en APM en een team van de Koninklijke Shell Laboratorium Amsterdam.

De opstelling van de beide teams is:

Bord 1: S. Zonenschain (SNA) — F. F. Ates (KSLA); Bord 2: P. J. Keur (SNA) — Ir E. Kuyper (KSLA); Bord 3: L. A. Lemmens (SNA) — F. v.d. Rhee (KSLA); Bord 4 C. T. Pang Atjok (SNA) — C. Douwes (KSLA); Bord 5. A. Voordenhout (SNA) — J. H. G. Rosenbaum (KSLA); Bord 6: W. F. Croes (SNA) — D. van Velzen (KSLA); Bord 7: Ir J. A. Kruyt (SNA) — Dr. G. Dalinga (KSLA); Bord 8: I. B. Meit (SNA) — C. Wehman (KSLA); Bord 9: P. Avis (SNA) — R. Helloot (KSLA); Bord 10: J. van der Horst (SNA) — Dr. P. C. Blokker (KSLA); Bord 11: H. L. Goedman (SNA) — J. K. Evenhuis (KSLA); Bord 12: J. P. de Groot (SNA) — A. G. M. Kemperman (KSLA);

De wedstrijdleiding op Curaçao is in handen van de heer C. Eielts.

De wedstrijd zal worden gehouden van 's' morgens half acht tot 's avonds half zes.

Weekend dienst Gouvernements Geneeskundige

Willemstad. — De weekend-dienst voor de gouvernements-geneeskundigen is als volgt verdeeld:

In het Stadsdistrikt: dr M. R. W. B. Berkenveld, Berg Altena 59, tel. 11395.

In het 2e distrikt: dr G. F. Lubliek, Mahoema 83, tel. 43126.

In het 3e distrikt: dr J. M. J. Chocolaad, Soto, 3e distrikt, tel. 24200.

EMMASTAD

C.P.I.M. WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Kantoren open 07.00 — 23.30 tel. 2307 J.N.F. Jung 23.30 — 07.00 tel. 3353 b.g.g. 2400.

Personeel Afdeling:
A.H. Beeker, tel. 24089 Bacoenaweg 58, Charo. Bij geen gehoor nadere inl. tel.2400.

Materialen Dienst:
A. de Jong tel. 4234

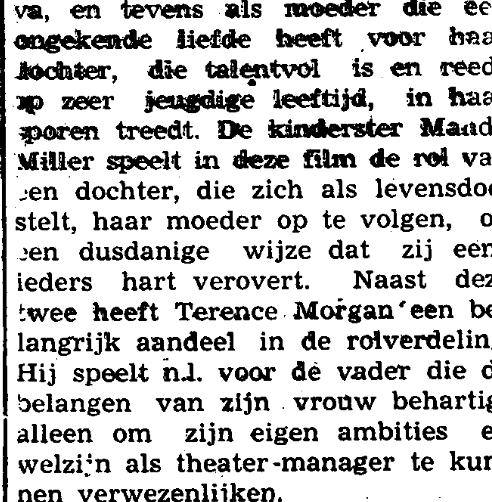
Geneeskundige Dienst
1-11-'58 (12.00) — 3-11'58 (07.00): Dr. Podvinec tel. 2624 b.g.g. tel. 2409.

Weekendwacht Suffisantdorp.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer J. Scharbay kunnen worden opgebeld onder nummer 3133. B.g.g. nadere inlichtingen tel. 2400.

Rederij-Scheepsagentschappen:
E. van der Werf tel. 3101

Dok Afdeling.
16.30 — 1.00 tel. 2279 — 2098; van 1.00 — 07.30 H. Ruytenberg tel. 3938.

Theater Asiento:
„Kindervoorstelling"



[illegible]

„[illegible] LITTLE [illegible]"

Mai Zetterling in haar glansrol, als de Prima Ballerina Nina Petrova, en tevens als moeder die een ongekende liefde heeft voor haar dochter, die talentvol is en reeds op zeer jeugdige leeftijd, in haar sporen treedt. De kinderster Maady Miller speelt in deze film de rol van een dochter, die zich als levensdoel stelt, haar moeder op te volgen, op een dusdanige wijze dat zij eenieders hart verovert. Naast deze twee heeft Terence Morgan een belangrijk aandeel in de rolverdeling. Hij speelt n.l. voor de vader die de belangen van zijn vrouw behartigt alleen om zijn eigen ambities en welzijn als theater-manager te kunnen verwezenlijken.

„Dance little lady" heeft om zijn prachtige ballet-scènes van het spectaculaire „Sadler's Wells Ballet company" en natuurlijk ook om het ontegenzeggelijk hoge spel van de artisten, in Engeland, waar de film opgenomen is, veel opgang gemaakt.

De film is uitgebracht in Eastmancolor o.l.v. George Minter en draait vanaf hedenavond tot en met zondagavond in het Roxy theater. Als voorfilm bij deze voorstelling zal een documentaire over Israël, getiteld „The Wilderness of Zin" worden vertoond. De film geeft een beeld van onderzoekingen, gedaan in de Negev door Dr Nelson Glueck en een groep van jonge archeologen. De film is in kleuren opgenomen en uitgegeven door het Israëlische information office.

Curom - Nieuwtjes

Emile

De leeuwin in onze plantentuin, Sacha, krijgt, dank zij de inspanning van de Curaçao Lions Club een echtgenoot. Binnen niet al te lange tijd kan een flinke leeuw worden verwacht; dezer dagen werd op een Lions-bijeenkomst besloten het dier Emile te noemen, dus naar de heer Emile Dankmeyer, die zoveel werk heeft verzet in de leeuwin-kampagne. De Curaçaose Jeugdomroep is van mening, dat getracht moet worden nog meer dieren naar Curaçao te krijgen. Daarom zal een reeds vroeger ingezette enveloppen-aktie thans tot een einde worden gevoerd. Luistert u maar naar de Curom op 6 en 13 november om 18.15 uur of op 3 en 10 november om 20.15 uur.

Oorkonde

Voordat het door de Curaçaose Jeugdomroep geadopteerde motorschip „Maron" woensdagavond naar Europa vertrok, heeft een aantal leden van de Jeugdomroep aan de kapitein Korver een fraaie door de heer Grootens en Cohen ondertekende oorkonde aangeboden, waarin de adoptie wordt gememoreerd.

Interland

De voetbalwedstrijd Nederland — Zwitserland zal zondagmorgen van ruim negen uur af door de Curom worden gerelayeerd. Radio-Nederland heeft daartoe weer een zender op de West gericht.

Waterfort

Om twaalf uur zondagmiddag zal de eerste opname te beluisteren zijn van het Waterfort-Trio (de heer Wegewijs en de gebroeders Sweers).

Corsari

Zondagavond om negen uur is een prachtig hoorspel te beluisteren van Willy Corsari: „Een meisje verdwijnt" (speeltijd meer dan zestig minuten).

Boeken

In het boekenkwartier van de Curom spreekt ditmaal ds Kraan, de koopvaardijpredikant, over het werk „Windkracht tien".

Groeten

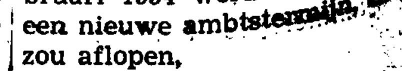
Na het nieuws van zondagavond zeven uur zijn er groeten uit de R.K. Kweekschool St Antonius" te Dongen van Herda en Marlene Loewenthal, Angela Rosina, Norma Mendez, Virginiá Muzo en Roselia Schorea.

Cairo. — President Tito van Zuid-Slavie zal in december een bezoek aan Cairo brengen, zo heeft Radio-Cairo zaterdag bekendgemaakt.

Jose Guastavo Gu[illegible] overleden

In Nice is zaterdag j.l. overleden ... rechter van 't internationale ... rechtshof in Den Haag Jose ... tavo Guerrero. Hij is 82 jaar ... den.

De heer Guerrero is van ... 1946 lid van het oude hof van ... nationale justitie geweest. ... ri 1946 werd hij bij de eerste ... zing van rechters voor het ... tionale Gerechtshof ... bruari 1954 werd hij ... een nieuwe ambtstermijn, die ... zou aflopen,



De Nobelprrijs voor PASTERNAK

Dokter Zjiwago - het proza van de dichter

Ik ben alleen: alles verdrinkt in Farizeeërs huichelarij



BORIS PASTERNAK

Boris Pasternak — die in 1890 geboren werd — is een van de weinige Russische auteurs van de oudere generatie die ontsnapt is aan het lot dat na de oktoberrevolutie de meeste schrijvers wachtte: ballingschap, dood of een geleidelijk groeiend conformisme. Hij staat dan ook volkomen alleen: hierop wijzen de hierboven geciteerde regels uit een van zijn laatste gedichten „Hamlet". De dichter ziet zichzelf als een acteur, gedwongen een rol te spelen en smeekt God met de woorden van het evangelie „deze kelk te laten voorbijgaan", maar het blijkt dat er voor hem geen andere weg mogelijk is.

De dichter Pasternak heeft vanaf het begin „terzij de horde" gestaan. Hij stamt uit een kunstenaarsmilieu — vader schilder, moeder musicienne — en kreeg een zeer zorgvuldige opvoeding: hij studeerde niet alleen aan de universiteit in Moskou, maar ook enige jaren filosofie in Marburg vlak voor het uitbreken van de eerste wereldoorlog. Hij heeft in zijn poëzie nooit de revolutionaire thematiek trachten te verwerken, zoals Majakovski, en nooit geloofd dat de waarheid van het leven zoals hij het wilde uitbeelden iets had uit te staan met de luide frasen die om hem heen weerklonken. Reeds in 1922 schreef hij: „Het onvermogen om de waarheid te vinden en te zeggen is een leemte die niet kan worden gevuld door het vermogen om onwaarheden te zeggen." In zijn gedichten streeft hij voor alles naar waarachtigheid en oorspronkelijkheid: zijn taal is strak gespannen, expressief en vol beelden die herinneren aan de directheid en de frisheid waarmee het kind de dingen voor het eerst ziet en tracht te noemen, vooral in de bundel „Mijn zuster, het leven" (uitgegeven in 1922). In latere gedichten zoekt hij steeds meer naar soberheid en naar beperking in de uitdrukking. Zijn poëzie is daardoor moeilijk toegankelijk en lijnrecht in strijd met de eisen van de Sovjetcritici die om een voor allen verstaanbare kunst vroegen en vragen. Zo is het te begrijpen dat Pasternak, die terecht als een der grootste Russische dichters van deze tijd geldt na 1933 zweeg: een zwijgen dat slechts doorbroken werd door de publikatie van enige gedichten tijdens de laatste oorlog en na Stalins dood. Hij hield zich bezig met het vertalen van poëzie, o.a. van Verlaine, Goethe, Shelley; vooral door de voortreffelijke vertaling van Shakespeare's toneelstukken werd de aandacht weer op hem gevestigd.

De laatste tijd is zijn naam in West-Europa bekend geworden door de publikatie van een roman: „Dokter Zjiwago". Dit boek dat gedurende de z.g. „dooi"-periode aan Russische uitgevers werd aangeboden maar niet gepubliceerd, is nu het eerst in het buitenland in een Engelse vertaling uitgekomen: een Nederlandse uitgave wordt voorbereid. Ook in dit proza-werk blijft Pasternak voor alles een dichter. „Dokter Zjiwago" is dan ook geen roman in de gewone zin van het woord; natuurlijk, er wordt een verhaal verteld, er is een held, Joeri Zjiwago, een arts die tevens een begaafd dichter is en wiens belevenissen voor, tijdens en na de revolutie de hoofdinhoud van het boek vormen. Maar de lezer stuit daarbij voortdurend op vreemde dingen: vele personen die de hoofdfiguur omringen worden niet persoonlijk getypeerd en blijven slechts namen, de samenhang tussen verschillende gebeurtenissen kan niet logisch verklaard maar alleen intuïtief geduld worden en bepaalde schijnbaar zinloze ontmoetingen, bepaalde natuurverschijnselen hebben een zeer belangrijke symbolische functie in het verhaal.

De roman heeft meer weg van een epos waarin één persoon, dokter Zjiwago, levensgroot naar voren komt en waarin de andere figuren alleen maar episodisch optreden. Daardoor valt dan ook alle licht op het hoofdthema: Zjiwago's verhouding tot de revolutie die hij in het allereerste beginstadium begroet omdat daardoor „het oude monster van het onrecht" met één slag wordt omgebracht, maar die hij al spoedig verwerpt nadat hij nader kennis heeft gemaakt met haar „medogenloze geneesmiddelen uitgevonden in naam van het mededogen". Hij gelooft niet meer in geweld: „de mensen moeten door goedheid tot het goede gebracht worden".

Men zou dit boek de kroniek kunnen noemen van een Russische intellectueel in de greep van de revolutie, maar het bevat tegelijk veel meer dan dat: er zijn nog andere belangrijke figuren rondom Zjiwago die een rol in de geschiedenis spelen. Ook al wordt hun persoonlijk leven veel minder scherp belicht, zij vertegenwoordigen toch ieder op zijn of haar wijze een aspect van Rusland en van de revolutie, en in de steeds wisselende relatie met hen wordt Zjiwago zich gaandeweg meer van zich zelf bewust en van datgene wat voor hem het belangrijkste is: het recht om zijn eigen leven te leiden, zich bezig te houden met creatieve arbeid.

Het leven op zich is voor hem al een adembenemend schoon mysterie, hij heeft er geen behoefte aan het „om te vormen" zoals de communistische term luidt. Hij kijkt met bewondering naar schrijvers als Poesjkin en Tsjechow „die zich zo schuw op een afstand hielden van zulke verheven zaken als het uiteindelijk doel van het mensdom of hun eigen redding. Niet dat zij er niet over nadachten.... maar zij werden tot het eind van hun leven in beslag genomen door de steeds terugkerende persoonlijke taken die zij — door hun roeping als schrijver — moesten uitvoeren en zo leefden zij rustig verder terwijl zij hún leven en hun werk als privé-zaak beschouwden waarmee niemand iets te maken had."

Maar de revolutie — of liever de figuren die de revolutie vertegenwoordigen — maken hem dit onmogelijk: we zien de tragische strijd van Zjiwago die steeds weer wil terugkeren tot dat leven dat hij als ideaal ziet en die steeds weer daarvan wordt afgehouden door de brutale, voor hem onbegrijpelijke eisen van de revolutie. Die worsteling eindigt met zijn dood: die mogelijkheid werd reeds in het begin aangeduid maar de vervulling werd steeds weer uitgesteld: Zjiwago ontkomt aan de hongersnood die in de grote steden heerst door uit te wijken naar een stadje in de Oeral, hij overleeft de burgeroorlog waarin hij tegen zijn wil wordt betrokken doordat rode partizanen hem dwingen met hen mee te trekken om voor hun gewonden te zorgen, hij ontkomt aan de heersende tyfus, hij ontkomt aan een dreigende arrestatie als een verdachte figuur van aristocratische afkomst, hij leeft tot het einde van de NEP „de meest valse en dubbelzinnige van alle Sovjetperioden" en sterft tenslotte aan een hartkwaal die hij tijdens deze jaren heeft gekregen. Hijzelf noemt dit „de gewone ziekte van onze tijd. Ik denk dat de oorzaken vooral van morele aard zijn. De grote meerderheid van ons is gedwongen een voortdurend en systematisch dubbelleven te leiden. Je gezondheid moet er wel onder lijden als je de ene dag na de andere het tegenovergestelde zegt van wat je voelt, als je kruipt voor wat je haat en als je blij bent om iets wat je niets dan ellende brengt!"

Dit motief wordt doorkruist door een ander thema: Zjiwago's wanhopige liefde voor Lara, een vrouw die hem naar de geest nader staat dan zijn eigen vrouw. Zij is gehuwd met een communist die eerlijk gelooft in het ideaal en fanatiek strijdt voor de verwerkelijking. Zowel Lara als Zjiwago zijn eenzaam en worden tot elkaar gedreven: temidden van de chaos die hen omringt is hun liefde het enige waaraan ze zich kunnen vastklampen, het laatste geluk dat hun nog rest. Lara wordt tenslotte van Zjiwago gescheiden en ziet hem niet meer levend terug. Kort na zijn dood komt ook zij om, de auteur suggereert dat zij ergens op straat gearresteerd wordt en sterft in een concentratiekamp. Haar man, de succesvolle revolutionair, was al veel eerder gestorven, op het eind van de burgeroorlog werd hij door zijn eigen partijgenoten van verraad beschuldigd, vluchtte en schoot zich zelf dood toen hij geen andere uitweg meer zag.

Het boek eindigt met een epiloog waarin de oorlog opgeroepen: we zien twee van Zjiwago's vrienden die revolutie en concentratiekamp overleefd hebben: zij begroeten de oorlog als een „golf frisse lucht, een voorteken van bevrijding, een zuiverende storm" en vertellen elkaar over de heldendaden van de Partizanen. Tenslotte vinden wij ze terug na de oorlog, lezend in Zjiwago's memoires. In een verzoenende slotpassage wordt gezegd: „Ogschoon de overwinning niet de verlichting en de bevrijding gebracht had waarop men gedurende de oorlog had gehoopt, was er toch een voorteken van vrijheid in de lucht, gedurende al deze na-oorlogse jaren, en dat was hun enige historische betekenis".

Uiteraard heeft dit boek een sterke autobiografische inslag: niet alleen omdat Pasternak zijn held zijn eigen gedachten over de waarde van kunst, van poëzie in de mond legt en ons aan het eind van de roman Zjiwago's gedichten presenteert die tevens de laatste gedichten van Pasternak zelf zijn, maar ook omdat de gehele roman het stempel draagt van het zelf doorleefde, van een ervaring die tot de laatste druppel geproefd is en die dank zij de expressieve taal van de dichter op ons wordt overgebracht.

Er zijn meer Russische schrijvers die getracht hebben het drama van de Russische intelligentsia na de revolutie uit te beelden. Olesja, die in de dertiger jaren het zwijgen verkoos, Fedin en Erenburg die zich min of meer leerden aan te passen, **maar Pasternak overtreft hen in de grootsheid van visie en tragische kracht.** Hij geeft ons een beeld van het andere Rusland dat schuil gaat achter de façade van verbluffende wolkenkrabbers en industriesteden, hij laat ons de stem horen van mensen die eindelijk na jaren zwijgen of verhuld spreken de dingen bij hun naam durven te noemen, dwars tegen „het geforceerde enthousiasme" in „tegen de dodelijke verveling in bewust gepredikt en in praktijk gebracht door ontelbare arbeiders op het gebied van kunst en wetenschap". Ook in die zin is het waar dat dit boek, volgens de woorden van de auteur, een verborgen dynamietlading bevat.

„Dr. Zjiwago"

De eerste oplaag van het boek van de Russische schrijver Pasternak „Dokter Zjiwago", dat gistermorgen in Stockholm uitkwam, was vrijwel onmiddellijk uitverkocht. De mensen vormden lange rijen voor de boekenwinkels.

Zelfs is gezegd, dat het aantal bestellingen zo groot is dat ook een tweede oplaag, zoals voorgenomen te doen verschijnen, bereids is uitverkocht.

De oude, vooraanstaande Sowjetjournalist Zaslawski schreef in de Prawda dat Pasternaks roman Dokter Zjiwago een kwaadaardig schotschrift tegen de socialstische revolutie, het Sowjet-volk en de Sowjetintelligentie is.

Deze roman is, aldus Zaslawski, een sensationele ontdekking geworden voor de burgerlijke en de reactionaire pers. De anti-Sowjetbladen noemden de roman het beste boek van het jaar en slaafse dienaren van de grote Bourgeoisie hebben Pasterrak met de Nobelprijs bekroond.

Volgens Zaslawski is Dokter Zjiwago een „soort reactionaire journalistiek van laag gehalte, dat al een literair werk is gebracht.

Niemand ontkent zijn (Pasternaks) talent. Maar het is een beperkt talent en zelfs wanneer Pasternak het best in vorm is, kan niemand hem rangschikken onder de meesters van de eerste orde.

***Pasternaks held is een op moreel gebied lelijk monster, dat verdoofd** is door zijn verdorvenheid, aldus Zaslawski.*

De Braziliaanse communistisch gezinde schrijver Jorge Amado, die enkele jaren geleden de Stalinprijs kreeg, heeft gtsteren tegenover journalisten verklaard, dat Boris Pasternak de grootste Russische poeet is en een zeer groot romanschrijver. Het feit dat hij uit de bond van Russische schrijvers is gestoten — zo zeide Amado — toont dat de sectarische en dogmatische elementen in die organisatie overheersen.

Amado deelde mede dat hij Pasternak een felicitatie-telegram had gezonden toen bekend werd dat hij de Nobel-prijs had verworven.

Uit Hollywood werd gemeld, dat twee Amerikaanse producers voorbereidingen hebben getroffen voor de verfilming van Boris Pasternaks boek, Dr. Zjiwago.

De Russische zaakgelastigde in Stockholm, Voinof, verklaarde dat Pasternak zeer gekwetst was, omdat zijn boek, als een wapen tegen de Sowjet-Unie is gebruikt, hetgeen niet zijn bedoeling was geweest.

Volgens de Sowjetrussische zaakgelastigde heeft „deze overweging bijgedragen tot Pasternaks besluit, om de hem toegekende Nobelprijs voor literatuur niet in ontvangst te nemen".



Moment uit de wedstrijd Sparta — D.O.S. (3—0). Gevecht om de bal: Visser (nr 3) en Koning (nr 4) van Sparta, op handen en voeten: Lammers en rechts Van der Linden en Luyten van D.O.S.

Kardinaal GERLIER houdt vol: Algerijnen in LYON gemarteld

Beslissing van rechter van instructie moet KLAARHEID brengen in onverkwikkelij ke affaire

(Van onze correspondent)

Parijs 27 okt. — Een beslissing van de rechter van instructie te Lyon zal in de loop van deze week waarschijnlijk meer klaarheid brengen in een, ook al weer aan de Algerijnse tragedie ontsproten affaire die afgelopen week in Frankrijk nog al enig gerucht heeft veroorzaakt, mitsgaders in vele geesten beroering heeft gewekt, en die in haar laatste ontwikkeling de episode heeft opgeleverd die men kan betitelen: „minister van binnenlandse zaken versus kardinaal-aartsbisschop van Lyon". De beslissing zal eventueel aanzienlijk kunnen bijdragen tot kalmering der gemoederen indien zij wegens het ontbreken van voldoende grond ontslag van rechtsvervolging zal behelzen voor de abbé's Cartenon en Magnin, die in het begin van de afgelopen week tengevolge ván een politioneel onderzoek als verdacht van „aanranding van de veiligheid van het grondgebied" voor de rechter van instructie verschenen, maar door deze in afwachting van de uitslag van nader onderzoek op vrij voeten gelaten. Acht daarentegen de rechter van instructie voldoende grond aanwezig voor handhaving van de beschuldiging, dan zal de zaak verder haar beloop hebben voor de openbare rechter

De feiten, die in concreto door de politie tegen de priesters zijn aangevoerd, zijn voor wat abbé Cartenon betreft voornamelijk, dat hij zoveel als het fonds voor sociale hulpverlening beheerde ten bate van de Algerijnen, die door hun activiteit voor het fonds in de gevangenis zijn terecht gekomen, en van hun nabestaanden, en voor wat abbé Magnin betreft dat hij in het noviciaat van de priesters van het Pradoinstituut op verzoek van abbé Cartenon een vertrek als bureauruimte voor deze maatschappelijke organisatie van het fonds ter beschikking had gesteld. Abbé Cartenon is een priester van het Lyonese aartsdiocees, als zodanig dus rechtstreeks ressorterend onder kardinaal Gerlier. Deze belastte hem reeds verscheidene jaren geleden met een speciale taak: maatschappelijk en charitatief werk onder het omvangrijke, grotendeels op beneden menselijk niveau levende proletariaat van Noordafrikanen in het Lyonese industriebekken. Niemand leek hiervoor meer aangewezen dan abbé Cartenon, die in Algerije grondige kennis van de autochtonen en hun taal had opgedaan en voor hen een ware genegenheid was gaan koesteren, zulks onder omstandigheden die hem een voorbeeldige plaats geven als beoefenaar van het milieu-apostolaat: geruime tijd vervulde hij in een ziekenhuis voor inheemsen de nederige functie van zaalverpleger.

Aanklacht tegen de politie

Abbé Magnin is zoals boven gezegd onder-directeur van het noviciaat der Prado-priesters.

Het apostolaat van het Prado-instituut is eveneens een milieuapostolaat afgestemd op het meest misdeelde deel van de samenleving. De priesters van dit instituut leven in kleine communiteiten, die door enige uren per dag uitgeoefende handenarbeid in hun onderhoud voorzien. Aan het hoofd van een dier communiteiten bevindt zich mgr. Ancel, hulpbisschop van kardinaal Gerlier en hij vervult in zijn communiteit naar verluidt o.a. de functie van kok. Het Prado-instituut ressorteert onder de zgn. Mission de France, welke door Paus Pius XII tot zelfstandige ‚prelatura nullius' werd verklaard — na beëindiging van het experiment der priester-arbeiders zoals dat tot dusverre was bedreven — en waarvan de prelatuur werd opgedragen aan kardinaal Liénard, bisschop van Rijssel. De uit het bovenstaande blijkende dooreenvlechting verklaart, waarom begin vorige week de kardinalen Gerlier en Liénard een gezamenlijke „rechtzetting" publiceerden: vanuit Rome waar vanwege de vacatie van de H. Stoel en het Conclaaf de beide Eminenties zich toen reeds bevonden.

De rechtzetting bevatte een protest tegen een tendentieuze voorstelling van zaken, die door priesters uit naam van de christelijke naastenliefde ondernomen acties deed doorgaan als hulpverlening aan de Noordafrikaanse terroristen: „Stoffelijke en zedelijke hulpverlening aan ongelukken, die in lijden verkeren, aldus de rechtzetting, beantwoordt aan de eeuwenoude leer van de Kerk".

De rechtzetting verklaart voorts, dat „zelfs indien deze of gene priester in de beoefening der naastenliefde enige fout zou hebben gemaakt, dit nog geenszins de beschuldiging rechtvaardigde van progressisme, lichtvaardig geuit aan het adres van instellingen die zich ten opzichte van de Kerk volkomen in orde bevonden." Tegelijk deed de aartsbisschop van Lyon een brief publiceren die hij ontvangen had van abbé Cartenon en waarin deze hem „plechtig voor God" verzekerde dat de geruchten die de politie over hem had rondgestrooid vals waren dat hij nimmer geld had ingezameld of uitgedeeld namens een of ander fonds voor onderlinge hulpverlening. Een groep Algerijnen had zich enkele weken terug tot hem gewend en hem mededeling gedaan van hun sociale actie ten behoeve der gevangenen, hun families en hun kinderen. Hij had hen op hun verzoek geholpen een plaats te vinden waar zij hun geld en de lijst met namen van de ondersteunden konden deponeren; waarbij strikt gestipuleerd was dat dat geld naugezet gereserveerd zou blijven voor sociale hulp aan de ongelukkigen.

Donderdag j.l. is kardinaal Gerlier opnieuw in een lange verklaring, gedateerd vanuit Rome teruggekonen op de ernstige beschuldiging — om redenen, die ons nog ontgaan" — ertoe strekkend „van abbé Carenon de geldschieter, de thesaurier, de verantwoordelijke van bedoelde onderlinge hulp te maken en hem alzo te doen doorgaan voor een belangrijk lid van de organisatie van het Algerijnse nationaal bevrijdingsfront in het moederland." De kardinaal vervolgt dan: „Teneinde deze beschuldigingen te staven zouden zekere leden van de politie — ik zeg zekere leden — niet geaarzeld hebben om gearresteerde Mohammedaanse verdachten verklaringen te doen onderschrijven waaraan het leugenachtige karakter gemakkelijk valt te onderscheiden. Om dit te bereiken zouden zij niet teruggeschrokken zijn voor het gebruik van geweld en van de ernstige en meest mensonterende mishandelingen. Het betaamt mij niet de smartelijke en schokkende preciseringen te geven, die te mijner kennis zijn gekomen. Een ernstig onderzoek zal ze aan het licht kunnen brengen. Ik geloof te mogen verklaren dat een van hen die deze behandeling hebben ondergaan, zich in een ernstige fysieke of morele toestand bevindt". De verklaring besluit met een huldebetoon aan het Lyonese politiecorps als geheel moeilijke omstandigheden van het ogenblik en ondanks de misdadige aanslagen waarvan een aantal harer het slachtoffer meerderheid hij het vervullen van hun plicht de menselijke waardigheid eerbiedigt.

Dit besluit van kardinaal Gerliers verklaring heeft de minister van binnenlandse zaken, Le Pelletier, er nochtans niet van weerhouden zijnerzijds een verklaring uit te geven waarin hij o.m. zegt, dat de door een zo hoge kerkelijke autoriteit uitgebrachte beschuldiging met slechts de politie van Lyon betreft maar de gehele Franse politie, die „in de strijd tegen het terrorisme zoveel helden en helaas ook martelaren telt." Pelletier betreurt dat „de kardinaal-aartsbisschop van Lyon beweringen van leden van het Algerijns nationaal bevrijdingsfront voor zijn rekening heeft mensen te moeten nemen" en hij preciseert „dat permanence consignes van het Algerijns nationaal bevrijdingsfront de leden verplichten tegenover de rechter te verklaren dat zij door de politie mishandeld werden en dat derhalve hun afgelegde bekentenissen waardeloos zijn." Tenslotte herinnert de minister eraan, dat daar het in de onderha-

(Vervolg naar pag. 5)

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur

Pietermaai om **8 en 9 uur**
Groot Kwartier om **8.30 uur**
Janwé om **8 uur**
Sta Rosa om **9 uur**

de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zatedag 6.30)
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis.
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.

San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Morgen, zaterdag, feestdag van Allerheiligen, **te vieren als zondag.**

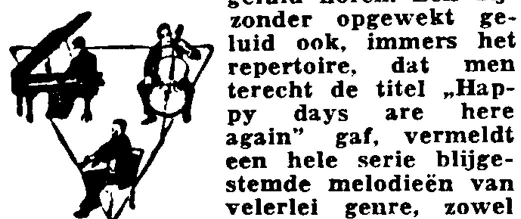
Maandag, 3 november, Allerzielendag.

Gedoopt in de kerk te Jandoret op 24 oktober 1958: Huib Jan Marie; zoon van: Petrus A. J. Vaissier en Brigitta Th. van Keulen.

Gedoopt in de kerk van Groot-Kwartier op 29 oktober 1958: Tarcius Eugenio; zoon van: Antonius Cornelius Meeuwsen en Johanna Gerarda Theodora Ophof.

Lichte muziek op zwarte schijven

Wij willen onze rubriek weer eens „orchestraal" openen. Er zijn immers weer verscheidene platen aan de markt gekomen, die aan uitstekende tot en met befaamde orkesten zijn gewijd. Nederland spreekt daar ook een woordje bij mee, een klankrijk woordje mag men zeggen, want de 33 toeren Philips-publikatie P 10117 R, die is volgespeeld door het orkest van Jos Cleber, laat een prima en rijk gevarieerd geluid horen. Een bijzonder opgewekt geluid ook, immers het repertoire, dat men terecht de titel „Happy days are here again" gaf, vermeldt een hele serie blijgestemde melodieën van velerlei genre, zowel de Blue Tango, als de Tritsch Tratsch polka, zowel de Siamesische Wachtparade als het grappige nummer „Bye bye blackbird" — en zo verder. Een plaat, waar men met plezier naar luisteren zal, ook al omdat het orkest de werkjes niet alleen met zorg maar ook kennelijk met plezier vertolkt.



En dan de buitenlandse orkesten. Om te beginnen het zonnige orkest van Edmundo Ros met even zonnige Latijns-Amerikaanse versies van La Pansè, Tipitipitipso, Ma he's making eyes at me -en - London is the place for me, vier verrukkelijke stukjes warm-kleurrijke muziek op het gloedvolle ritme van kalebassen, raspen en trommen. Ze worden met de bekende zwier door Ros en zijn mannen geserveerd, maar met niet minder strakheid, waarbij de gedisciplineerde kopersectie zich van zijn beste zijde laat horen. Prima dansplaatje tevens. Men kan het bestellen onder **nr. DFE 6530, 45 toeren,** merk **Decca.**

Orkesten, die voor romantische geluiden zorg dragen zijn die van Frank Chacksfield en Willy Sorensen. Chacksfield heeft deze keer de atmosfeer van een „Evening in Londen" willen verklanken. Wat ons betreft is hij er voortreffelijk in geslaagd. Het program op de **33 toeren Decca**-langspeler **LK 4257** vermeldt typisch Engelse composities dan wel werkjes, die Londen of iets van Londen in de tekst noemen. Hoornblazers spelen, al dan niet de misthoorns suggererend, een belangrijke partij in dit Chacksfield-repertoire, dat zowel dans- als shownummers bevat, doch ook ruimte laat voor zeer stemmige ballades. „Music to remember" luidt de titel, waaronder het viertal werkjes is samengebracht, dat via het 45 toeren **Artone**-plaatje **EPT 6000** door de mannenbroeders van Willy Sorensen wordt ten beste gegeven. De romantiek, die in „Two sleepy people", „Goodnight but not farewell", „Little old lady" en „Some enchanted evening" besloten ligt, wordt min of meer in een cool jazzy sfeer verklankt. Er komen een viool en een xylofoon aan te pas, die voor intieme klanken zorg dragen. Echt een dansplaatje voor de kleine uurtjes.

Dat laatste kan men ook zeggen van de **Capitol**-langspeler **T 932**, ook al zullen de kleine uurtjes dan wel wat „groter" zijn geworden, wanneer men deze groot-model plaat heeft uitgedanst. Stan Kenton, die met groot-kaliber sounds werkt, heeft groot-kaliber platen nodig. Intussen moet men van goeden huize komen, wil men dansend en wel alle genoegen aan deze plaat beleven, die er in zit. Deze Kenton dansplaat is namelijk bepaald niet bestemd voor diegenen die al dansend ritme van dansmuziek over de vloer plegen te schuifelen. Des te meer zullen de anderen ervan genieten, diegenen, die al dansend de totale muziek, met name de melodieën appreciëren. Die krijgen van Kenton het volle pond, dat wil zeggen een intelligent gerangschikte veelheid aan even intelligent geschapen, aparte geluiden, gevat in niet zelden ingewikkelde doch toch steeds „grijpbare" en vaak zeer bekoorlijke arrangementen. De nummers op deze plaat zijn praktisch allemaal slow van ritme en bezadigd-romantisch van stemming. Prima solopartijen op verscheidene instrumenten wisselen boeiende collectieven af.

Voor elk wat wils

Nog wat plaatjes voor-elk-wat-wils tot slot. **Philips 45 toeren 421569 PE** met een hele reeks Italiaanse melodietjes, uit het pijploze orgel gepuurd door de man, die er wat van kan: Ray Collignon; **Philips 45 toeren 422248 PE** met het mondorgelende Hotcha-Trio in een frisse selectie van oude en nieuwe „tunes" in allerhande ritmen; kittig dansplaatje; **Artone 45 toeren DR 25009** met het Orsini Accordeon-trio, dat fris van de lever nummers van de laatste tijd speelt, natuurlijk ook „Volare" en „Melodie d'amour", de hits van deze dagen; **Decca 45 toeren V 63026,** via welk plaatje de Amsterdamse politiekapel weer eens laat horen van alle muzikale markten thuis te zijn of het nu „Oom Piet is weer terug uit Amerika" is dan wel „Wien bleibt Wien", Ronde des petits pierrots' of gewoonweg „Turf in je ransel" — en tenslotte **Philips 45 toeren nr. 318092 PF** met ons aller Frits Rademacher, die dit keer weer eens twee Duitse liedjes presenteert, namelijk „Janina" en „Liebes kleines Veilchen", waarbij dezelfde ons aller Frits weer zingt en speelt zoals ie zingt en speelt — wel gezellig maar een beetje sentimenteel — en zijn Duits nogal schools en soms zelfs onjuist klinkt.

Franse chansons

De liefhebbers van het Franse chanson kunnen overigens ook voldoende keus maken. Allengs meer komt de chanson in de belangstelling van de platenverzamelaars te staan. Uiteraard, zou men geneigd zijn te zeggen, want wanneer men eenmaal echt kennis heeft gemaakt met het moderne Franse lied, wanneer men de smaak te pakken heeft gekregen van de veelal verrukkelijke dichtwerkjes, die de chansonteksten zijn — zowel de „noire" als de „claire" — van de vele aparte stemmen, die vaak zo raak bij die aparte liedjes passen en niet op de laatste plaats van de kunst, die de Franse toondichter verstaat, tekst en muziek zo suggestief te harmoniëren — kan men er nauwelijks genoeg van krijgen. De volgende plaatjes zijn van harte aan te bevelen: **Philips 45 toeren 372577 BF** met de onvervalste stem en voordracht van Patachou in „J'ai rendez-vous avec vous" en het lieve ondeugende „Brave Margot"; **Artone 45 toeren EPB 7001,** welk plaatje de dartele Henri Salvador laat horen in „J'ai vingt ans", „Le taxi", „Le cingle de la grosse caisse" en „Le fêtard", vier springlevende chansons — of in een tweetal poëtische werkjes op **Artone 45 toeren BC 23006,** te weten „Dans mon Ile" en „Cecilia", ook al vinden wij onze vriend Henri in dit genre wat week, soms zelfs een tikkeltje zemelig van aard; **Philips 45 toeren 43229 BE** tenslotte met een viertal chansons van Guy Béart, die gelicht zijn uit de 25 centimeter langspeler, die al eerder van hem is uitgekomen. Guy Béart, hoofdingenieur van beroep en chansonnier van klasse in zijn vrije tijd, heeft veel weg van George Brassend, maar is nog vriendelijker, mededeelzamer van toon en timbre. Zijn chansons getuigen van zijn intellect, ze tasten nog dieper dan de andere doen. Ze zijn ook bijzonder melodieus en ze pakken zo direct, dat men de liedjes de tweede keer al meezingt, of men nu wil of niet. Men doet dat zeker bij die chansons, waarbij Béart „avec ses amis" zingt, zoals in „Il y a plus d'un an" en in „Le Quidam". De twee andere chansons op dit plaatje dragen tot titel „Chandernagor" en „L'Obélisque".

Een apart plaatje is dan nog het **45 toeren Lumen**-schijfje nummer **LD 1-117** met de zingende predikheren-pater A. M. Cocagnac. Een meer Franse naam kan men nauwelijks dragen! Zijn belangstelling gaat uit naar chansons, die op bijbelteksten en gegevens zijn geïnspireerd. Hij maakt ze trouwens zelf en verbindt er steeds een stukje moraal voor onze dagen aan. Hij is van Père Duval een broeder-in-de-kunst, maar daar moet dan wel meteen aan worden toegevoegd, dat pater Cocagnacs stem van een stuk betere kwaliteit is. Zijn gitaarspel trouwens ook. Overigens hebben beiden hetzelfde doel voor ogen: het christendom meer en nieuw leven in te blazen. „Chansons bibliques" heet het onderhavige Lumen-plaatje: de titels van de chansons luiden: Petit David prit tros cailloux, Doux pays de Chanaan, Zachée descends donc — en — Les faces de Carême. Een prachtig, gevoelvol plaatje.

TANGO.

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland



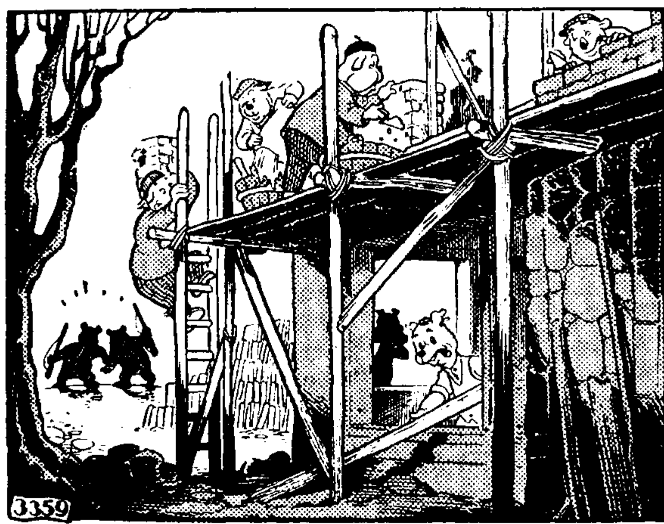


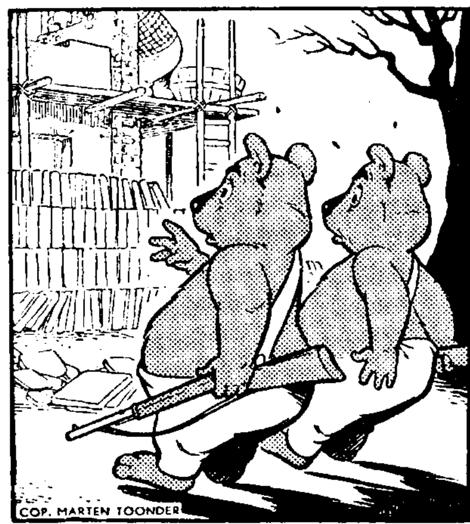


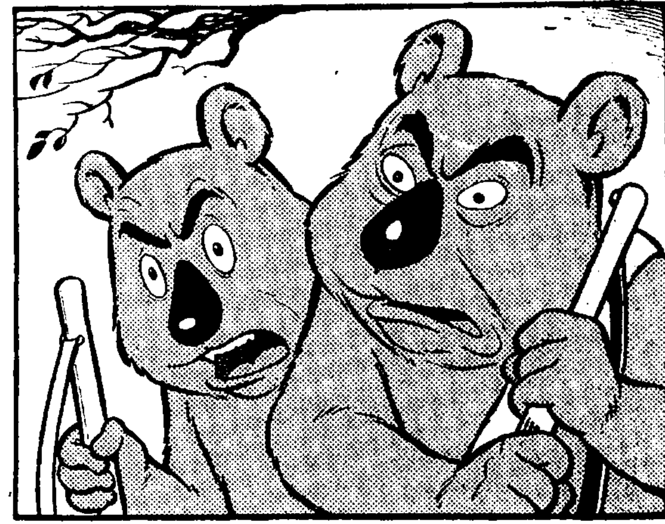
30-41 Toch weten vier man door de vechtenden heen te breken en zich bij Eric te voegen. De Noorman beseft maar al te goed, dat de overmacht, waarmee hij te doen heeft, veel te groot is, maar hij vecht desondanks onverdroten door. Zelfs oude Cendrach heeft een zwaard en schild gegrepen en stelt met zijn zwakke krachten ook nog pogingen in het werk, een tegenstander te lijf te gaan. Olaf staat wat terzijde en steekt geen hand uit. Van Eric heeft hij niets te verwachten, dus helpt hij hem uiteraard niet, terwijl als hij de Ondurmannen bijstaat, hem dat ook niets verder brengt, want die willen hem liefst overboord werken. Op een gegeven ogenblik ziet hij echter zijn kans schoon. De aanvoerder der Ondur-krijgers, die zijn grootste tegenstander was, staat binnen zijn bereik en met een plotselinge uitval weet hij de man dodelijk te treffen.

Al gauw scharen de meeste Ondur-mannen, die nu zonder aanvoerder zijn, zich achter Olaf en het begint er voor Eric slecht uit te zien. Steeds meer wordt hij met zijn paar getrouwen teruggedrongen. Een van zijn krijgers sneuvelt en dan is het Eric, alsof er geen ontkomen meer aan is, geen redding meer mogelijk.

Heer BOMMEL en de Argwaners







3359. Heer Bommel was naar huis gegaan. Hij meende, dat het beter was om zich niet aan zijn familie te laten zien totdat de verbouwing gereed was.

„Dan kan ik hun bewijzen, dat het mij ernst is met het goedmaken", sprak hij tot zichzelf

Zo zat hij nu dus op Bommelstein en kortte zich de tijd met het lezen van goede boeken, terwijl de firma Loosgoed met grote voortvarendheid het oude boerenbedrijf sloopte en er een modelboerderij voor in de plaats zette. Deze bezigheden bleven natuurlijk niet onopgemerkt.

De neven Hoep en Heul, die op een keer een achtergelaten bereklem kwam halen keken met grote verbazing naar de drukte op hun terrein.

„Wat moet dat?!" gromde Hoep argwanend. „Richtje geweer, Heul! We gaan die troep hier wegschieten!"

„Hier zit neef Ollie achter", bromde Heul. „Ja, ja! Dat was dus zijn opzet! Ons uit het huis sarren en er dan zelf gaan wonen! Heb je ooit zo'n schurk gezien?"

„Och ja", zei Hoep. „Ik ken de wereld! Richt je geweer, Heul! We gaan . . ."

„We gaan niks!" zei Heul. „Laat die lui hier maar bouwen! Het is veel leuker om iets te doen, als alles afgerond klaar is! Ik heb een plan. We zullen die rekel eens een lesje geven. We zullen hem eens laten zien hoe de wereld is!"

Een goud - baarsje

Zwolle. — Drie uren lang had de chef-monteur G. Helbers uit Zwolle in het Zwartemeer bij Hasselt zitten vissen, zonder ook maar iets te vangen. Maar om vijf uur kreeg hij de vangst van zijn leven: een vriendelijk baarsje van dertig centimeter lang, met een gewicht van een half pond. Het bijzondere zat 'm niet in de grootte van de vis maar wel in de inhoud: **Toen de baars werd opengesneden kwam er een gouden zegelring uit.** De vanger van deze goudvis heeft aangifte van de vondst gedaan bij de politie en het wachten is nu op de eigenaar, die wel nooit zal komen opdagen. Mijn hele leven heb ik gemeend dat het verhaal van het vrouwtje van Stavoren een sprookje was, zegt de heer Helbers, maar nu weet ik wel beter!

—:—

Belfast. — Reeds zes weken achtereen vechten artsen en verpleegsters van een ziekenhuis in de Noord-Ierse stad Belfast voor het leven van een ruim drie maanden te vroeg geboren baby, die slechts 567 gram weegt. De baby, een meisje, draagt de naam Penny. De doktoren hebben goede hoop het kind in leven te kunnen houden.

Onlangs vierde Louise van Wijngaarden, eerste violist van het Concertgebouworkest te Amsterdam een jubileum. Zij was veertig jaar aan het orkest verbonden. 's Avonds werd er een concert gehouden ter ere van dit feit.

„Ik dacht niet dat het zo'n feest zou worden"

Pater HARRY MOESAI in Suriname gehuldigd

Ook uit CURACAO werden blijken van medeleven ontvangen

Paramaribo. — Zondag 12 oktober was voor de katholieke kerk in Suriname een schitterende dag.

Pater Harry Moesai CssR werd door geestelijkheid en gelovigen in de kathedrale kerk van het bisdom ontvangen om voor en met hen allen een plechtig misoffer op te dragen.

Het **„gaat en onderwijst alle volkeren"** betekent voor hem: **het surinaamse volk**; en deze zending is met dit misoffer begonnen. Er was zeer veel volk bij het misoffer aanwezig.

Pater E. Bancke hield na het evangelie een treffend woord over: de priester door God uit het volk gekozen. Met verschillende woorden van onze pas overleden paus werd de waardigheid en zending van de priester belicht.

Na de mis werd er in het patronaat een receptie gehouden, die ook zeer druk bezocht werd. De receptie omvatte een heel program van huldiging, dat een groot half uur in beslag nam.

Het welkomstwoord werd hier gesproken namens het hele katholieke volk door de **heer Mr. C. Ooft.**

De heer W. Lutchman, student in de geneeskunde te Amsterdam, heeft deze kans waargenomen, om aan zijn vroegere schoolkameraad zijn vreugde over diens priesterschap te uiten. **Zijn woorden ademden de geest van de Indiaanse cultuur en toonden een weelde van beeldspraak en oosterse citaten.**



PATER MOESAI

Deze receptie werd nog bijzonder opgeluisterd door het dameskoor Concordia door enige heren tot een gemengd koor versterkt, onder leiding **van N. Rado.** Bijzondere vermelding verdient zeker nog de declamatie van psalm 150 door de heer **L. Maynard.** Op deze morgen werd door de oudste kerkmeester van iedere stadsparochie het resultaat van een bijzondere kollekte als geschenk aangeboden.

„Ik dacht niet dat het zo'n feest zou worden".

De eerste woorden in het openbaar door pater Moesai gesproken waren rustig en vol overtuiging. Hij had er niet op gerekend, dat de belangstelling voor zijn persoon zo groot zou zijn.

Hij had de feestviering van de priesters Berenos en Lim Apo in Nederland gevolgd en was verheugd over de eer, die hun als priester te beurt viel maar was tegelijk blij, dat hij wel wat minder feest zou krijgen, omdat het nieuwtje er af was.

Pater Moesai mag dit in zijn liefde voor rust en eenvoud gemeend hebben, doch katholiek Suriname dacht er anders over en heeft met niet minder uitbundigheid ook Moesai als priester in de kerk en op de receptie onthaald.

Dit is zeker en waarborg voor medeleven met zijn priesterlijke arbeid in Suriname.

Curaçao deed mee.

In de vroege morgen van de twaalfde oktober kwamen de telegrammen binnen uit Curaçao. Daags tevoren prijkte er al een prachtige ruiker op het altaar als blijk van warme belangstelling van de Surinamers op Curaçao.

De ruiker, geleverd door Rozenoord, werd door de welwillende medewerking van Dr Nassy, op weg naar Suriname, meegenomen. Mevr. Biswamitre zorgde er verder voor dat die op het feest terecht kwam.

Namens de katholieke Surinamers werd een telegram verstuurd luidende:

„Ontvang geestelijke ruiker van vreugde, smeken Gods rijkste zegen over uw arbeid in Suriname".

De J.P.F. alsook de S.P.K.S. verstuurden telegrammen van gelijkluidende inhoud om zo uiting te geven aan hun medeleven met de gebeurtenissen in het Vaderland.

De dank in het Patronaat door Pater Moesai CssR uitgebracht aan allen die hem op zo uitbundige en hartelijke wijze hebben verwelkomd en gehuldigd geldt ook onverkort voor allen hier op Curaçao, die de twaalfde oktober voor Pater Moesai tot een onvergetelijke dag hebben gemaakt.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

42

Maar op het ogenblik wist ze weer wie ze was...... Victoria Jones...... Babylon, zon en stof...... haar wassen...... Catherine. Natuurlijk Catherine...... listig loerend...... met wie ze was meegegaan...... om heur haar te laten wassen. Weer rook ze in herinnering de weeë geur van chloroform.

Voorzichtig ging Vic rechtop in bed zitten...... maar haar hoofd deed afschuwelijk pijn en zij voelde zich ruizelig.... wat hàd ze een slaap, een verschrikkelijke slaap...... die onderhuidse injectie had hem dat gedaan, natuurlijk...... ze hadden haar verdoofd! Hoe het zij, in ieder geval niet vermoord! Waarom niet? Daar moest een reden voor zijn. Dan kon ze ook het best eerst maar gaan slapen.

Prompt viel ze in slaap.

Toen ze daarna weer wakker werd, waren haar gedachten volkomen helder. Nu was het ook klaarlichte dag en kon ze zien waar ze lag. Het was een klein hoog kamertje met blauwgrijs gekalkte wanden.

De vloer was van vastgestampte aarde. Voorzichtig stond Vic op, nog licht in het hoofd en wankel ter been. Door het latwerk van de zonneblinden voor het raam kon ze in een tuin met palmen kijken.

Terstond liep ze naar de deur, maar die bleek op slot te zijn. Waar was ze ergens? Bepaald niet in Bagdad. Wanneer zou zich iemand vertonen aan wie ze het kon vragen? Of iemand, die haar zou ondervragen?

Met een akelig gevoel in de maagstreek herinnerde ze zich mr. Dakins raadgeving alles maar op te biechten wat zij wist. Misschien had ze dat al gedaan onder invloed van haar narcose.

Maar toch...... en Vic keerde weer opgelucht tot haar uitgangspunt terug...... ze hadden haar in leven gelaten!

Als ze het nu maar zo lang uithield tot Edward haar kwam bevrijden...... ja, wat zou Edward hebben gedaan, toen zij spoorloos verdwenen was? Zou hij naar meneer Dakin zijn gegaan? Zou hij argwaan tegen Catherine hebben opgevat?

Maar hoe meer Vic probeerde zich voor te stellen van Edwards activiteit, des te minder helder en concreet werd haar voorstelling van Edward. Was Edward werkelijk wel zo handig en slim? Want dat moest je in dit geval zijn. Edward was aanbiddelijk charmant. Maar had hij ook voldoende hersens?

Die had mr. Dakin wèl. Hij had haar al ernstig gewaarschuwd. Net als dr. Rathbone, trouwens. Of zou die alleen maar hebben gedreigd?

Zij hoorde nu voetstappen naderen. Een sleutel werd omgedraaid in een roestig slot. De deur ging open en een Arabier trad binnen.

De man droeg een oud tinnen blad met een paar aarden schotels. De baas bleek in een best humeur en keek haar met een brede grijns aan, onder de hand enkele onverstaanbare keelklanken in het Arabisch uitende. Hij zette het blad voor haar neer, wees met zijn vinger in zijn mond en ging weer weg, de deur achter zich afsluitende.

Vol belangstelling bekeek Vic het blad met de schotels. Er was een flinke schaal met rijst, een met opgerolde koolbladen en een Arabisch brood, benevens een kan water. Vic begon met te drinken, viel toen op de rijst en de kool aan, die gevuld bleek met scherpe smakende stukjes vlees, en besloot met al het brood op te eten. Zij voelde zich daarna veel beter. Maar er volgden eindeloos lange uren van verveling.

Pas tegen de avond zag zij haar bewaker terug, toen deze andermaal een blad met eten binnenbracht. Met hem kwamen een paar vrouwen mee. Zij waren stijf in het zwart gekleed, met gesluierd gelaat.

Een van haar droeg een zuigeling op de arm. Door de dunne sluiers schenen de ogen haar goedkeurend op te nemen, dacht Vic te kunnen constateren. Het was natuurlijk een hele gebeurtenis voor deze lieden, een Europese als gevangene bij zich thuis te hebben.

Vic probeerde zich in het Engels en het Frans verstaanbaar te maken, maar zij stonden alleen maar wat te giechelen.

Toen zei Vic langzaam de enkele woorden Arabisch die zij kende: „El hamdoe lillah."

Dit werd beloond met een verheugde stortvloed Arabisch, waarbij de vrouwen heftig ja-knikten. Maar toen Vic op haar toetrad, stapte de Arabische cipier naar voren en versperde haar de weg. Hij wees de twee vrouwen de deur. Voordat hij zelf verdween en de deur weer in het slot deed, herhaalde hij enige malen: „Boekra...... Boekra......!"

Dat betekende „Morgen" wist Vic. Er zou morgen dus iets met haar gebeuren. Maar wat? Misschien kwamen ze haar dan wel halen. Wat zou dan haar lot zijn? De gedachte aan morgen stond haar niet aan Ze voelde intuïtief, dat het beter zou zijn als ze morgen heel ergens anders was. Maar hoe was dat mogelijk?

Voor het eerst schonk ze volle aandacht aan een eventuele ontsnappingsmogelijkheid. Ze liep naar de deur en bekeek die aandachtig. Daar kwam ze nooit uit, dat was duidelijk.

Dan bleef het raam alleen over. De houten blinden leken oud en vermolmd. Maar als ze daaraan begon, zou dat niet zonder lawaai gebeuren. Bovendien bevond ze zich op een bovenverdieping. Naar beneden springen was veel te riskant. Ze zou zich langs haar lakens naar omlaag moeten laten zakken......

Nu zij zich in gedachten eenmaal bezig hield met een eventuele ontsnapping, werd Vic hoe langer hoe geestdriftiger voor het denkbeeld. Die brave mensen, die haar moesten bewaken, maakten een volmaakt simpele indruk, eenvoudige Arabische boeren waren het, die ongetwijfeld niet anders dachten, dan dat een vrouw rustig gevangen bleef als ze eenmaal achter slot zat.

Degene, die haar die onderhuidse inspuiting had gegeven, was hier blijkbaar niet. Dat was duidelijk.

(Wordt vervolgd)

Post van de Bovenwinden

HOUTSKOOL

De politieke regenwolken dreigen zo langzamerhand af en zo geleidelijk aan begint men ook weer eens te denken aan andere dingen. Verkiezingstijd brengt een soort ziekte mee waarvan een soort kleuren blindheid het gevolg is: alle verschillen vervagen dan en men kan alleen maar denken in termen van nationaal of democraat en iets anders bestaat niet meer.

Verfde je vroeger je huis omdat de gekozen tint naar je smaak het best in het landschap pastte nu wordt de kleur van het huis gezien als een uiting van de politieke gezindheid van de bewoner. Dat alles verebt wel enigszins en de andere kanten van het leven, die wel zo plezierig zijn, komen weer een beetje naar voren.

Toch zijn er nog volhoudende geesten, wier hersens zo doordrenkt zijn van dit simpele politieke onderscheid dat zij nog verre zijn van naar het normale leven terug te keren.

Dat kan wel eens lastig worden. Er zijn enkele produkten die tamelijk lastig te krijgen zijn omdat er weinig vraag meer naar is. Zo iets hebben we met houtskool op Saba; werd het vroeger in ieder huishouden gebruikt, nu staan er houtskoolbranders ook verdwenen. Toch wordt dit product nog hier en daar gebruikt en er is dan ook nog één familie die zich bezig houdt met kolen branden. Dat maakt die handel al niet erg florisant maar nu is het nog meer beperkt, want volmondig verklaart die familie: aan nationalen verkopen we niet.

Nu moeten ze maar zien hoe ze aan hun vuurtje moeten komen.

Athletiekwedstrijden voor de Curacaose Jeugd

Willemstad. — De Curaçaosche Athletiek Bond roept de Curaçaose Jeugd op om in grote getale a.s. zaterdag deel te nemen aan de Athletiek wedstrijden in het Rifstadion.

Zoals reeds bekendgemaakt is het programma als volgt samengesteld:

A Klasse jongens van 17 en 18 jaar:
Hoogspringen, 100 m. harlopen, kogelstoten, discuswerpen, speerwerpen, 800 m. hardlopen, verspringen, 300 m. hardlopen en 4 x 100 m estafette.

B Klasse jongens van 15 en 16 jaar:
Balwerpen, 80 m. hardlopen, hoogspringen, verspringen en 4 x 100 meter estafette.

C Klasse jongens van 13 en 14 jaar:
Balwerpen, 60 m. hardlopen, hoogspringen, verspringen en 4 x 60 meter estafette.

D Klasse jongens van 11 en 12 jaar:
Idem.

Omdat ons dienaangaande verschillende vragen bereikten, delen wij voor de goede orde mede, dat de secretaris van Z.H.E. Mgr. Holterman ons heeft medegedeeld, dat er generlei bezwaren zijn tegen sportwedstrijden op a.s. zaterdagmiddag.

KOMEN NAAR DE ANTILLEN

Willemstad. — Onderstaand de passagierslijst van het ms. „Prins der Nederlanden" dat o.o.v. 7 november a.s. te Curaçao wordt verwacht.

Passagiers met bestemming Curaçao:
Hr. en Mevr. D. W. Kortbeek-Slappendel.
Hr. en Mevr. J. T. Brouwer-staakman en 3 kinderen.
Hr. E. S. Paynter.
Hr. L. Verzendaal en 2 kinderen.
Hr. D. Brinkworth.
Hr. P. O. N. Yelland.
Hr. en Mevr. A. H. Hessels-Smit en 2 kinderen.
Hr. en Mevr. J. Komen-v.d. Wal.
Hr. en Mevr. P. van Gent-Kuiters.
Hr. en Mevr. H. Hogenbirk-Schimmel en zoontje.
Mevr. G. A. H. Oprinsen-Bruinsma en zoontje.
Hr. en Mevr. S. E. Hillenge-v. Bruggen en zoontje.
Mevr. J. Hazelhoff-Viel.
Mevr. G. Waterman-Pluimers en 2 kinderen.
Mevr. J. G. van den Braber-Haak en 3 kinderen.
Hr. en Mevr. F. C. Minguel-v.d. Weert.
Mevr. H. A. Bakker- v.d. Line en 5 kinderen.
Mevr. J. van Wijngaarden-van Meurs.
Mevr. J. den Ouden-Bullée.
20 man Koninklijke Marine.

Passagiers met bestemming Aruba:
Sgt. A. K. Roeleveld, echtgenote en 2 kinderen.

Bonn. — In een herstellingsoord te Nieder Marsberg in Westfalen vijf vrouwen op een slaapzaal door gasverstikking om het leven gekomen. Bij elf anderen zijn ernstige vergiftigingsverschijnselen geconstateerd.

—:—

Cambridge. — Prof. George Edward Moore, Brits filosoof, is op 84-jarige leeftijd te Cambridge waar hij van 1925 tot 1939 hoogleraar in de wijsbegeerte was, overleden.

Arubaans commentaar

Geestelijke ongezondheid

De toename van de jeugdcriminaliteit is een internationaal naoorlogs verschijnsel. De ouders van thans beleefden de tweede wereldoorlog meest in hun vormingsjaren of in de eerste jaren van hun volwassenheid. Oorlogstijd — hoe paradoxaal het ook klinkt — is er een van officiële „ordening". Alles wordt geregeld, alles voorgeschreven. Het is geen tijd, waarin zelfstandige, welbewust denkende mensen worden gevormd.

Het is dan ook geen wonder, dat de roep van deze tijd, overal ter wereld is: De overheid moet regelen, moet richtlijnen aangeven.... en daarnaast ook „anderen, niet wij, moeten de verantwoordelijkheid dragen".......

Telkens als zich gevallen voordoen van jeugdcriminaliteit — en Aruba werd in één week tijd opgeschrikt door een moord en het optreden van een jeugdige boevenbende — is de reaktie bij brede lagen van het publiek: „Er moet meer jeugdbeweging komen....... de overheid moet méér geld beschikbaar stellen en de onderwijzers — die hebben het ook veelal „gedaan" — moeten méér vrije tijd besteden aan de jeugd......"

Zoals met alle generalisaties zijn ook deze uitspraken niet in overeenstemming met de feiten. De overheid doet al veel op het gebied van de sportbevordering (maar de ware belangstelling van het publiek ontbreekt), de onderwijzers (en daarbij denken wij vooral aan het schitterende werk, dat door de frères wordt gedaan) doen reeds méér dan welke andere groep uit de gemeenschap ook, om de jeugd ook in de vrije tijd te helpen. Wij vragen ons echter af of de georganiseerde vrije-tijdsbesteding nu wel hèt middel is tegen alle kwalen.

Het meest treffend is wel het optreden van de „jeugdbende" in Lago Colony. Hier ging het om knapen, die uit milieu's komen, die behoren tot de financieel meest onafhankelijke van onze gemeenschap en uit een omgeving waar het al sport en jeugdbeweging is, wat de klok slaat. In de Lago Colony kan men nauwelijks een vorm van vrije-tijdbesteding voor de jeugd bedenken, die NIET beoefend wordt en deskundig geleid, terwijl geld in deze gemeenschap nauwelijks een rol speelt.

De kern van de zaak is daarom niet de sport en de jeugdbeweging en de speeltuinen en jeugdcentra, die telkens met veel ophef toespraken en zelfverheerlijking worden geschonken en geopend om korte tijd later volledig te vervallen.

De kern van het probleem ligt in de geest in gezin en gemeenschap. Hierin hapert het nodige. Het familieleven is op vele plaatsen door een zucht naar weelde, naar uitgaan en televisie, prikkel-lektuur en prikkel-ontspanning, door een jacht naar geld voor uiterste luxe, verworden. Gemeenschapszin bestaat, als gevolg hiervan bijna nergens meer. Wie geld wil ophalen voor een goed doel, moet zijn toevlucht nemen tot attrakties en vermaak. Er moeten fairs komen; er moet gedanst en gedronken en gegeten worden, wil men de medeburgers het geld uit de zak kloppen. Spontaan geld geven voor een goed doel, is er nauwelijks bij. De pil moet worden verguld. Dit duidt op een volslagen gebrek aan gemeenschapszin en een afwijzen van de verantwoordelijkheid jegens de naasten.

Bij een toenemende jeugdcriminaliteit moet men de fout niet in eerste instantie zoeken bij de jeugd, of de „politiek", maar bij de ouders en bij de geest in het familieleven en bij de geestelijke volksgezondheid, of zo men wil — ziekte.

Uit alles blijkt, dat de gemeenschap geestelijk ziek is. Om het kwaad te bestrijden is het nodig het bij de wortel aan te tasten. Indien dat niet gedaan wordt, blijven alle inspanningen op het gebied van de jeugdbeweging en de bevordering van de sportbeoefening lapmiddelen.

Van de Tafeltennis-competitie

Oranjestad. — De uitslagen van de voortgezette wedstrijden in de tafeltenniskompetitie luiden als volgt: **B-klasse:** Bulawaya III — St Thomasbond 9—1; Basiruti II — Don Bosco VI 4—6; Don Bosco III — Chesterfield III 5—5.

In de **Junioren-klasse:** Don Bosco B — Don Bosco C 6—4.

Berlijn. — Sinds 1949 zijn er 3 miljoen Duitsers uit Oost-Duitsland naar de bondsrepubliek gevlucht, zo heeft de burgemeester van West-Berlijn, Willy Brandt, in de General Anzeiger meegedeeld.

Jeugdige dievenbende aangehouden

Oranjestad. — In verband met een antal inbraken en vernielingen werden eergisteren in de Lago Colony door de politie een zestal jongelui aangehouden, van wie de leeftijden varieerden tussen de veertien en achttien jaar. Allen bekenden de hand te hebben gehad in inbraken in een viertal woningen in de Colony.

Zij namen etenswaren mee en verdeelden de buit. Ook braken zij in bij de Dining Hall en namen vier brandblusapparaten mee, die in zee werden leeggespoten. Bij een wegreparatie namen zij vier flikkerlichten mee en wierpen die weg in de struiken.

In verband met de leeftijd werd een der zes jongens vrijgelaten, de anderen werden voorlopig in bewaring genomen.

Later in de avond werden ook deze jongens, onder aanzegging van P. V. naar huis gezonden en wel op last van de subst. Officier van Justitie.

Het is duidelijk dat een misplaaste lust tot avontuur, aangewakkerd door verkeerde lektuur hier de drijfveer was.

Intussen ontstond er rond deze zaak de nodige opwinding. „Men" wist n.l. te vertellen, dat er „grote pressie" op justitie en politie werd uitgeoefend, onder anderen door ouders en consul, om de jongens vrij te laten. Op straat was deze kwestie algemeen onderwerp van gesprek en zag men in het naar huis sturen van de jongens een discriminerende maatregel.

In een kleine gemeenschap als de onze, waar de gemoederen zo licht ontvlambaar zijn, zou het wenselijk zijn, dat er meer voorlichting was van de zijde van justitie, in zaken als deze. Gezien de woonplaats en de nationaliteit van de jeugdige verdachten, was het te voorzien dat een aanvankelijk vasthouden en dan, nog wel door Justitie, weer spoedig vrijlaten, zeer zou spreken tot de verbeelding van een groot deel van het publiek.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 19 oktober werd geboren Lucia Veronica, dochter van mej. B. M. Winterdaal; op 23 oktober Gilbert Pedro, zoon van de heer en mevr. P. C. Semeleer—Jacobs, Washington 82; op 24 oktober Edwin Ronald Rafael, zoon van de heer en mevr. R. L. Wever—De Kort, Savanet 462; Rafael Arcangel, zoon van de heer en mevr. P. Rasmijn—Geerman, W.F. 158; op 25 oktober Erwin Emeterio, zoon van de heer en mevr. E. Werleman—Kock, Santa Cruz 182; op 26 oktober Iris Margarita, dochter van de heer en mevr. A. R. Maduro—Reyes, Boliviastraat 37; op 28 oktober José Francisco, zoon van de heer en mevr. F. Rodriguez do Vale—Tromp, Ponton 107.

Op 27 oktober overleed de heer Aart in 't Veld, B. v.d. Veen Zeppenfeldtstraat 21a; op 28 oktober overleed Maria de la Merced Wernet, Bernhardstraat 30b.

Radio KELKBOOM relayeert voetbaluitzending

Oranjestad. — Vanaf tien minuten over negen relayeert Radio-Kelkboom zondagmorgen een uitzending van Radio-Nederland van een ooggetuigenverslag van de internationale voetbalwedstrijd, welke in het Feijenoordstadion te Rotterdam wordt gespeeld.

EHBO koopt zuurstof-koffers

Oranjestad. — Op initiatief van de heer René da Costa, een zeer aktief lid van de afdeling Aruba van we Kon. Ned. Vereniging E.H.B.O. werd een inzamelingsaktie gehouden voor een fonds ter bestrijding van de kosten van aanschaffing van zuurstofkoffers. De aktie werd een volledig sukses. Het bestuur van de afdeling EHBO heeft thans ƒ 921,— in kas voor aankoop van deze belangrijke koffer. Er zijn tal van offertes ontvangen en dezer dagen zal de bestelling worden geplaatst.

Op 5 november as. zullen des avonds om acht uur herhalingsoefeningen worden gehouden voor gediplomeerde EHBO-ers. Dit vindt plaats in het gymnastieklokaal van het St Dominicuscollege.

Op 12 november begint een nieuwe kursus EHBO, onder leiding van dr Harting. In Oranjestad heeft zich een twintigtal liefhebbers en liefhebsters voor de kursus gemeld. Het ligt in de bedoeling later ook weer een kursus te beginnen in San Nicolas. Momenteel zijn er hiervoor echter nog niet voldoende gegadigden.

De Commandant van Vliegtuigsquadron no. 1 der Marine Luchtvaartdienst

MAAKT BEKEND.:

dat van 3 t m 7 november dagelijks van 08.00 — 13.00 u.

SCHIETOEFENINGEN

zullen worden gehouden door vliegtuigen met mitrailleurs, raketten en oefenbommen op de Vlakte van San Pedro.

Casa Cuna-fair door mevrouw Speekenbrink geopend



Oranjestad. — Met het doorknippen van een lint opende Mevrouw Speekenbrink gisteravond de grote fair, welke ten bate van Casa Cuba op de speelplaats van de Mon Plaisirschool werd ingericht. Door de heer van Doren, die de algemene leiding heeft, samen met een schare van assistenten, van wie wij noemen de heren Bosse, Marugg, Mej. Kapteyn en vele anderen, werd een ware sprookjestuin van licht en fleur geschapen. Er zijn vele attrakties op de fair, als eethuisjes, bars, kop van Jut en natuurlijk een Rad van Avontuur, waar de mooiste prijzen worden verloot.

Over de eerste avond is men wel tevreden. Ondanks dat het hier een avond midden in de week, betrof, vernamen wij van de heer Mansveldt, dat er voor ruim f. 1550.— werd opgehaald.

Vanavond en morgenavond is de fair nog geopend en volgende week wordt het op Vrijdag en zaterdag nog eens dunnetjes overgedaan.

Vanavond is er bovendien de grote stripkaart autorit, waarvoor grote belangstelling bestaat. Aan de start, welke om half zeven begint bij de Mon Plaisirschool, achter het inschrijven.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — De heer Huisman, Tanki Flip 68, deponeerde aan de wacht te Noord, een hangmat, verloren door een truck op de weg naar Noord.

Scheldpartijen

Een bewoner van de Nieuwestraat meldde, dat een bekende vrouw stond te schelden. Bij aankomst van de politie bleek, dat de vrouw het met haar dochter aan de stok had. De vrouw is door de politie naar huis gebracht.

Er werd assistentie gevraagd voor drie schreeuwende mannen te Palmbeach. Door de patrouille van Oranjestad zijn ze overgebracht en ingesloten ter ontnuchtering.

Aanrijdingen

In de Klavelstraat kwam de A-636 in botsing met een tuinmuur. Bij aankomst van de politie was de bestuurder verdwenen. Om 12 uur meldde de bestuurder — een 13-jarige jongen — zich bij de politie. Hij is leerling-monteur en had de auto van zijn zwager, die voor de deur stond weggenomen. Schade aan de auto ƒ 150.— en aan de muur ƒ 50.—.

Een persoon meldde aan de wacht Oranjestad, dat een auto slingerend in de richting van Oranjestad reed. De A-7033 werd bij de nieuwe waterplant door de politie aangetroffen, nadat hij te Savaneta een jeep had aangereden. De auto was bij de bocht te Balashi over de kop geslagen. De bestuurder verkeerde onder de invloed, en had de auto zonder toestemming van zijn kostvrouw weggenomen. De man had geen rijbewijs en had ook enkele andere wagens van de weg gejaagd. Schade aan de jeep ƒ 50.—.

Kardinaal GERLIER . . .

(Vervolg van pag. 3).

vige affaire in de praktijk alleen ging om een sociale dienst van het Algerijns nationaal bevrijdingsfront en niet om een liefdadige instelling ten bate van alle Mohammedanen, „zulks zonder twijfel de terroristen morele en materiële garanties verschaft."

Op deze verklaring van de minister van binnenlandse zaken is vanwege het Lyonese aartsbisdom weer gereageerd met een nieuwe verklaring, waarin in het licht wordt gesteld, dat men „de grote voorzichtigheid van Zijne Eminentie kennende (en menigeen herinnert zich, dat kardinaal Gerlier vóór zijn priesterschap zelf de advocatuur heeft uitgeoefend — corr.) zich overtuigd kan houden, dat hij op uiterst serieuze gronden zijn gedragslijn heeft bepaald"; dat Zijne Eminentie zelfs hulde heeft gebracht aan het geheel van de politie en tenslotte om zich tot geen enkele politiek te lenen, verlangd dat deze verklaring nu de laatste zal zijn".

Vermeld zij nog tot slot dat inmiddels te Lyon een viertal Algerijnen officieel een aanklacht heeft ingediend wegens mishandeling door de hen aan verhoor onderwerpende politie; drie hunner zijn op vrije voeten, de vierde bevindt zich weer in zijn gevangeniscel na zoals Le Monde bericht een week in het gevangenishospitaal te hebben moeten doorbrengen. De correspondent te Lyon van genoemd blad meldt ook, dat Lyonese kerkelijke kringen te kennen geven dat zij reeds lang op de hoogte waren van folteringen die in de lokaliteiten der gerechtspolitie werden toegepast, dat kardinaal Gerlier zelf een maand geleden verscheidene priesters verzocht heeft te dier zake in Noordafrikaanse kringen een onderzoek in te stellen en dat abbé Cartenon drie weken voor zijn aanhouding zijn aartsbisschop een belangrijk dossier inzake folteringen toegepast bij aan verhoor onderworpen Mohammedanen ter hand had gesteld. En in alle bladen heeft men kunnen lezen dat zo de gedurende enkele dagen ondergedoken en gezochte abbé Cartenon zich slechts heeft willen vervoegen bij de rechter van instructie. Zulks naar hij zelf verklaarde, omdat hij niet in handen van de politie wenste te vallen.

Met al het bovenstaande menen wij de lezers de essentiële documentatie te hebben verschaft over een onverkwikkelijke affaire, die ook in de komende dagen zeker nog van zich zal doen horen. Aan de achtergronden waartegen deze affaire hier links en rechts wordt geplaatst, zullen wij nog een nadere beschouwing wijden.

De Waarnemend Ontvanger van het Eilandgebied Aruba maakt hierbij bekend, dat de aanmaningen voor de Inkomstenbelasting 1957, waarvan de aanslagbiljetten gedagtekend zijn vóór 20 mei 1958, zullen worden verzonden op 3 november 1958 en dat de aanmaningskosten hiervan vanaf 4 november 1958 verschuldigd worden.

Behalve aanmaningskosten zal interest in rekening worden gebracht te rekenen met ingang van de derde kalendermaand volgende op die, waarin de laatste termijn verviel.

Aruba, 28 october 1958

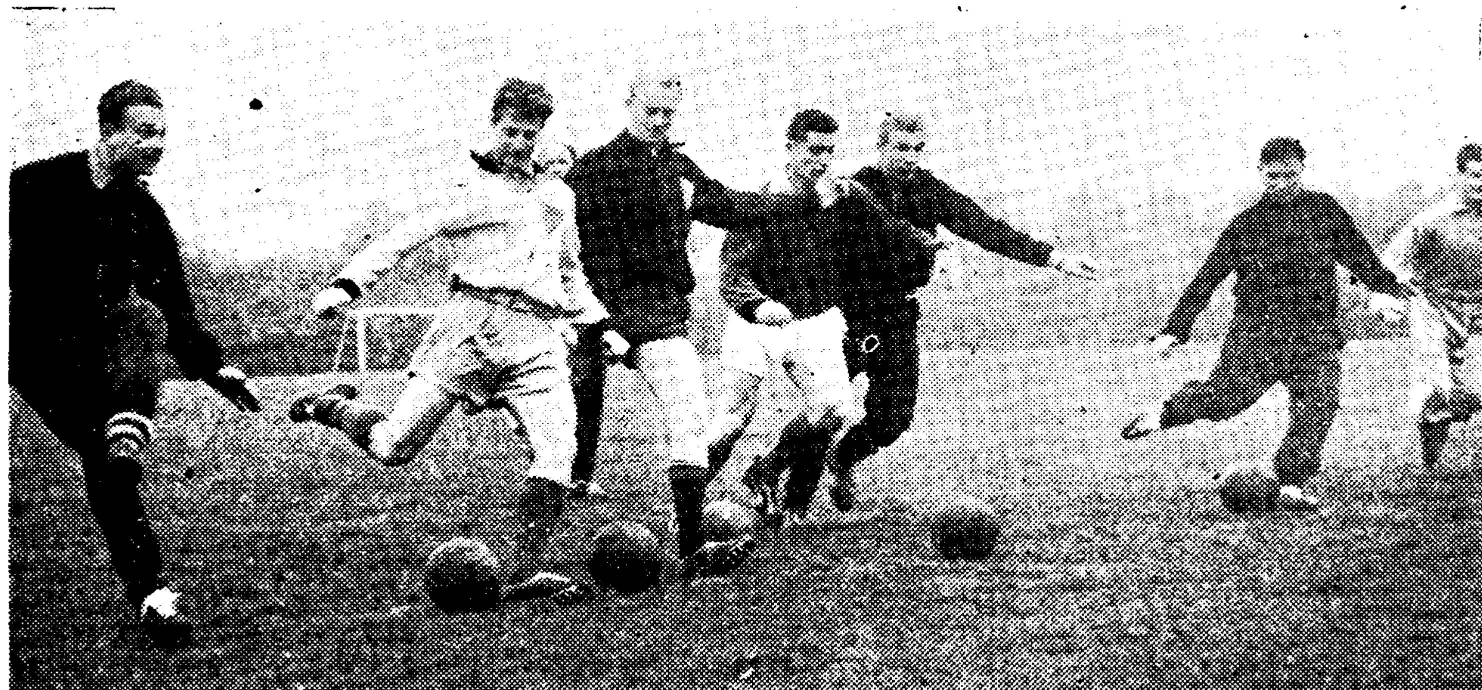
De Waarnemend Ontvanger van het Eilandgebied Aruba verwittigt hierbij de telefoonabonnés, die hun telefoon abonnementen over de maand october 1958 nog niet hebben voldaan, dat de aanmaningen hiervoor op 3 november 1958 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervan vanaf 4 november 1958 verschuldigd worden.

Aruba, 27 october 1958

Het Nederlandse Padvindsters Gilde (N.P.G.)
Gewest Aruba,
stelt zich voor een
JAARVERGADERING
te houden op WOENSDAG 5 NOVEMBER a.s., des avonds om acht uur in de KLEINE ZAAL VAN TROCADERO.
Leden van de Groepscomité's en alle belangstellenden zijn van harte welkom.

Zondag a.s. in Rotterdam:

Nederland - Zwitserland



Den Haag. — De belangstelling voor de voetbalinterland Nederland-Zwitserland, die zondag a.s. in Rotterdam wordt gespeeld, is beduidend groter dan die voor de wedstrijd tegen Denemarken van enkele weken geleden. Het Feijenoord-stadion is tot de laatste plaats uitverkocht en het heeft — naar de KNVB verzocht mede te delen — geen enkel nut nog te proberen kaarten bij stadion op bondsbureau te verkrijgen.

De voetbalbonden van West-Duitsland en Belgie hebben met het oog op de belangstelling voor hun competitiewedstrijden van die middag ernstig bezwaar gemaakt tegen een eventuele televisie-uitzending van Nederland-Zwitserland. De KNVB heeft tot zijn spijt dan ook geen toestemming voor een rechtstreekse uitzending kunnen geven. De KNVB zal geen bezwaar maken tegen een uitzending van de wedstrijd tussen een bondselftal en de ploeg van Zuid-Afrika, welke op de avond van 12 november naar alle waarschijnlijkheid op het PSV-terrein in Eindhoven wordt gespeeld.

Voor de wedstrijd tegen het Nederlands elftal, te Rotterdam zijn vijftien Zwitserse spelers aangewezen.

Het elftal is nog niet definitief samengesteld. De volgende spelers zullen de reis naar Nederland ondernemen:

Doel: Karl Elsener (Chaux de Fonds) en Eugene Parlier (Urania, Geneve); achter: Heinz Bigler (Young Boys), Heinz Baeni (Grasshoppers), Andre Grobety (Lausanne) en Kurt Leugenberger (Chaux de Fonds); midden: Rudolf Burger (Bazal) Heinz Scheeiter (Young Boys) en Hans Weber (Bazel); voor: Anton Alleman (Young Boys), Kurt Armbruster (Grasshoppers), Josef Huegli (Bazel), Euge Meier (Young Boys), Philippe Pottier (Chaux de Fonds) en Ferdinand Riva (Ciasso). Hierboven een opname tijdens de training van het Nederlands elftal voor de ontmoeting tegen Zwitserland. Van links naar rechts: van der Kuil, Van der Linden, Kruiver, Van der Hart, Kraay, Lenstra en Notermans.

Het regende in België te veel

Marseille. — De 16-jarige Belg Pierre Moreau was 14 oktober weggelopen uit de kostschool te Bergen, waar hij leerling was. Door Franse politiemannen werd hij in een restaurant te Aubagne, in het mondingsgebied van de Rhone, aangetroffen.

Hij verklaarde tegenover de politie: Het regende mij in België te veel. Ik wilde naar de Middellandse Zeekust en ik wou genieten van de zon.

Pierre Moreau, die nog negen gulden op zak had, was als lifter naar het zuiden gereisd. Hij gaat nu weee terug naar het regenachtige noorden.

„ROCHESTER" werd baseball-kampioen in de A-klasse

Willemstad. — Door een 9—4 overwinning op Los Tigres behaalde Rochester gisteravond het Curaçaos baseball-kampioenschap in de A-klasse. Het was een zeer spannende strijd, die beslist werd door het feit, dat Rochester aan bat beter was dan Los Tigres.

Volgende week donderdag wordt dan de eerste wedstrijd van de promotie-degradatie-serie gespeeld tussen Rochester en Unidos.

Gewichthefwedstrijd uitgesteld

Willemstad. — Op telegrafisch verzocht van de „Amateur Weightlifting Association" van Aruba, zal de gewichthef „try-out", dat as. zondag 2 november zou plaats vinden, verdaagd worden naar een nader te bepalen datum. Aangezien de Spelen te Caracas ook zijn uitgesteld en de inschrijving op een latere datum sluit, kan aan het verzoek van de Arubaanse federatie gehoor worden gegeven.

Nicosia. — Ten Noorden van Famagusta is een Brits voertuig op een mijn gereden. Een soldaat werd op' slag gedood, een overeleed later in een ziekenhuis en een werd zeer ernstig gwond.

TENNISTOERNOOI Dr. RAZETTI Cup

Willemstad. — Op de C.S.C.-banen te Scharloo werd een aanvang gemaakt met de damesdubbelwedstrijden om de dr Razetti-Cup.

De eerste ontmoeting ging tussen de dames Goossens/Dankmeyer en Kooyman/v. Leeuwen. Dit is een langdurige wedstrijd geworden met slap spel, die tenslotte door de dames Goossens/Dankmeyer werd gewonnen met de score 12—10 en 6—4.

In de tweede ontmoeting had het dubbel v.d. Brugge/Jansen moeten spelen tegen de dames Easton/Govaerts. Aangezien mevr. Govaerts wegens ziekte verhinderd was, wonden de dames v.d. Brugge/Jansen bij default.

Het was daarna de beurt aan de dames Goossens/Dankmeyer tegen het Asiento-dubbel, de dames Reitsma/Evertsen. Ogenschijnlijk leek het of het dubbel Goossens/Dankmeyer gemakkelijk zou winnen. Zij speelden beter dan haar tegenstandsters en ofschoon zij in de eerste set voortdurend een achterstand hadden, rechtvaardigde de wijze, waarop zij deze achterstand steeds inliepen, toch de overtuiging, dat zij verreweg de beste kans hadden op de overwinning.

De eerste set wonnen zij gemakkelijk met 8—6, hoewel de uitslag dit niet doet vermoeden. De tweede set gaf echter een heel ander beeld te zien. De dames Goossens/Dankmeyer waren door onbekende redenen plotseling volkomen van slag en zonder de minste tegenstand te bieden, verloren zij de tweede set met 0—6. Dit deprimeerde hen zo, dat zij ook in de final-set geen kans meer zagen om over de inzinking heen te komen. Weliswaar kwamen zij nog met 1—0 voor en bijna werd het nog 2—0, maar toen dit niet gelukte, hoofdzakelijk door te nonchalant spel en gebrek aan wedstrijdervaring, lieten zij de moed volkomen zakken en waren zij een gewillig slachtoffer voor de dames Reitsma/Evertsen, die met 6—1 wonnen en zich hierdoor een plaats verzekerden in de finale.

Donderdagmiddag werd de wedstrijd gespeeld tussen de dames Elvers/Braat en v.d. Brugge/Jansen om de andere plaats in de finale. In de eerste set waren de dames v.d. Brugge/Jansen verreweg de sterkste en zij wonnen dan ook zonder moeite via 5—0 met 6—2. In de tweede set geraakten de dames Elvers/Braat veel beter op dreef en vooral mevr. Braat blonk uit door bijzonder vast spel. Het werd een afmattende set, die uiteindelijk door de dames Elvers/Braat werd gewonnen met de score 10—8.

In de final-set liep het dubbel Elvers/Braat met 2—0 uit. Wel werd het nog 2—1, vooral door het goede spel van mevr. v.d. Brugge, maar toen was het toch met de tegenstand gedaan en geleidelijk voerden de dames Elvers/Braat de score op tot 6—1. Een goede overwinning waarbij vooral mevr. Braat prima speelde en Eef Jansen wel enigszins teleurstelde.

Morgenmiddag om half vijf wordt de finale op de C.S.C.-banen gespeeld tussen de dames Reitsma/Evertsen aan de ene kant en de dames Elvers/Braat aan de andere kant.

Na afloop van deze finale vindt de bekeruitreiking plaats en tevens worden de bekers uitgereikt van de onlangs gespeelde kwartaalwedstrijden voor de A- en B-klasse tussen Asiento en C.S.C.

De tenniscommissie van C.S.C. nodigt alle deelneemsters en deelnemers van bovengenoemde wedstrijden uit om as. zaterdagmiddag aanwezig te zijn.

Clubkampioenschappen R.C.C. 1958

Morgenmiddag om half vijf wordt op de banen te Mundo Nobo de finale gespeeld voor R.C.C. kampioenschappen 1958 „C-klasse" tussen Barendregt en Thodé.

—:—

New York. — Volgens de Amerikaanse commissie voor atoomenergie is in de Sowjet-Unie de zevende grote kernontploffing sedert de hervatting der proeven op 30 september teweeggebracht. In totaal zijn sedert genoemde datum dertien ontploffingen waargenomen.



Blauw Wit versloeg Fortuna met 1—0. Door een klein gat in het net werd het doelpunt van Blauw Wit haast afgekeurd door scheidsrechter Schipper, daar hij meende, dat de bal naast ging. Op de foto: Blauw Wit- en Fortunaspelers wijzen de scheidsrechter op het fatale gat in het net. Op de oorgrond (nr 9) de Surihaamse Blauw-Witter Sparendam.

Van het Volleyball - front

Willemstad. — Op de banen van Asiento te Negropont werd gisteravond onder enorme publike belangstelling de competitie voortgezet met een drietal dames — en een drietal herenwedstrijden.

Het peil van onze wedstrijden was over het algemeen niet slechts en over het algemeen niet slecht en wedstrijd tegen de kampioen ASIENTO heeft een heel goeden indruk nagelaten. Het ontbreekt hen echter aan een goede coach.

De kampioene Asiento won met 15-7, 6-15, 15-3, 15-13. De dames van KWIEK hadden zeer makkelijk werk met JUVENIA en wonnen met 15-7, 15-7, 15-9. Het is aan te bevelen dat de Juvenia meisjes ernstiger de zaken gaan aanpakken. De wedstrijd tussen de bekende rivalen OLYMPIA-BLACK & WHITE is het aanzien waard geweest en waarbij zich zeer spannende ogenblikken hebben voorgedaan. Het was hard tegen hard en de dames van Olympia wonnen de wedstrijd met 15-7, 9-15, 15-17, 15-8 en 15-6. De derde set was de meest spannende waarbij Olympia een achterstand van 5-14 wist in te halen en op het nippertje verloor met 17-15. De herenwedstrijd SITHOC — AQUINO werd gemakkelijk door de kampioen gewonnen met 15-8, 15-9, 15-11 en waarbij zij weer bewezen de meest hechte ploeg te zijn. Immers vele dezer spelers zijn in de selectie en de training onder leiding van de heer Schraven is hen individueel ten goede gekomen. De wedstrijd LUCKY MASTERS — MLD I is een aardige wedstrijd geweest en door de eerste na heftige tegenstand van MLD werd gewonnen met 15-9, 14-16, 12-15, 15-9, 15-12. De bal werd constant hoog gehouden in deze wedstrijd en vooral het goede smashen aan beide zijden trok de publieke aandacht. De Lucky Masters hebben vooral Cothe van MLD goed in de gaten gehouden en hebben goed blokwerk geleverd. De wedstrijd CARIOCAS — BLACK & WHITE werd gewonnen door de nieuweling CARIOCAS met 14-16, 15-10, 15-8, 13-15 en 15-6. Er zitten goede krachten onder deze ploeg en met een grotere wedstrijdervaring geloven wij, dat ze zeker nog betere resultaten zullen bereiken.